

JULIUS SECUNDUS. DIALOGVS

*Anonymi cujusdam Authoris festi-
vus sane ac elegans .*

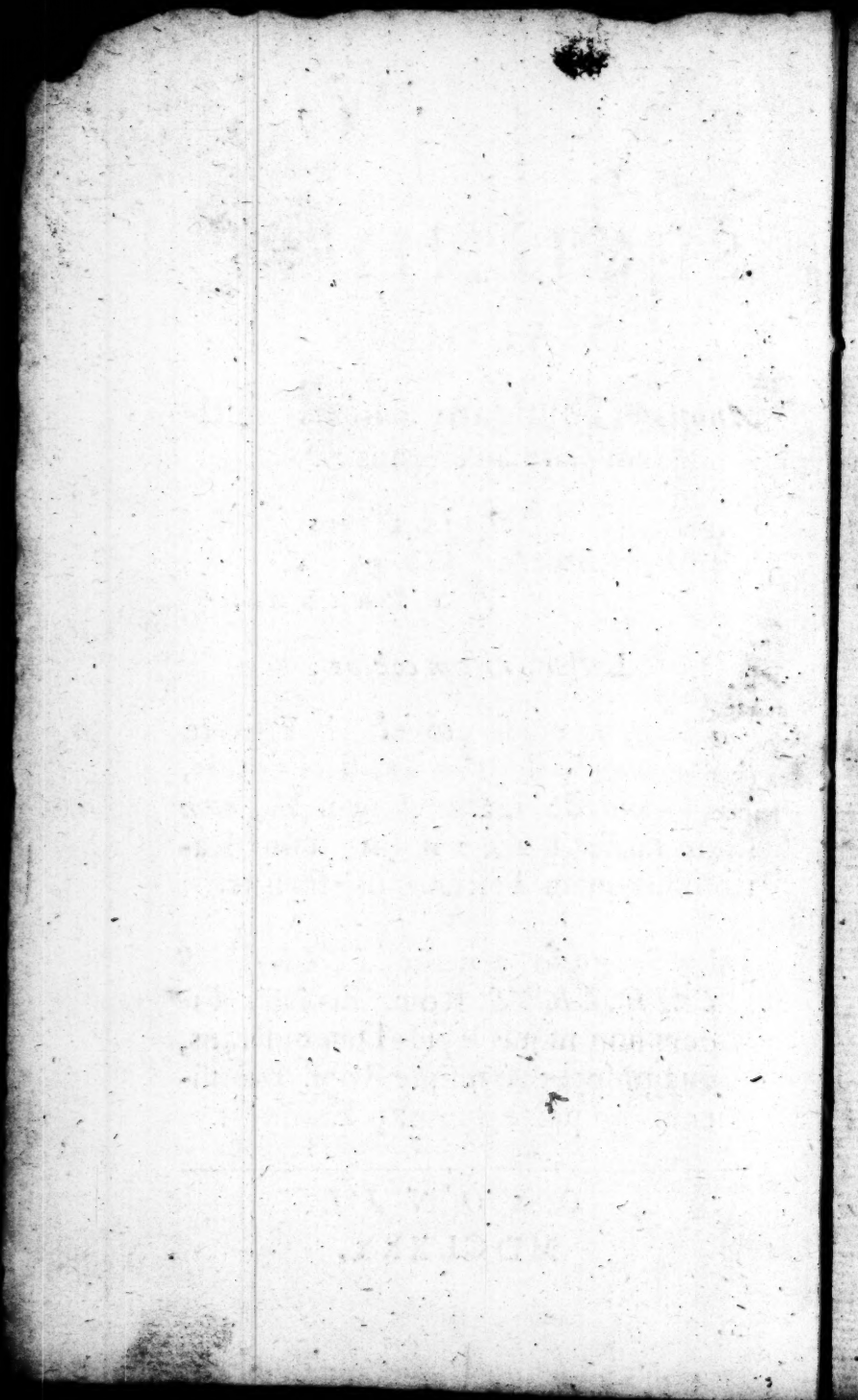
Interlocutores } JULIUS.
 } GENIUS.
 } S. PETRUS.

Lector, risum cohibe .

Dialogo præfixum est ab Editore
Colloquium, Dialogistæ, qua fieri potuit,
Exquirendo destinatum: Quem *Magnum*
illum fuisse ERASMUM, tam Ra-
tionibus, quam Testimoniis efficitur.

Julio Secundo accessit *EUCLIDES*
CATHOLICUS, Rom. Ecclesiæ Fi-
dem non minùs lepide Demonstrans,
quàm Mores Artesque Rom. Pontifi-
cum graphice depinxit Erasmus.

O X O N I I. 65
MDCLXXX.



JULIUS SECUNDUS. DIALOGVS

*Anonymi cuiusdam Authoris festi-
vus sane ac elegans .*

Interlocutores } JULIUS.
 } GENIUS.
 } S. PETRUS.

Lector, risum cohibe .

Dialogo præfixum est ab Editore
Colloquium, Dialogistæ, qua fieri potuit,
Exquirendo destinatum: Quem *Magnum*
illum fuisse ERASMUM, tam Ra-
tionibus, quam Testimoniis efficitur.

Julio Secundo accessit *EUCLIDES*
CATHOLICUS, Rom. Ecclesiæ Fi-
dem non minus lepide Demonstrans,
quàm Mores Artesque Rom. Pontifi-
cum graphice depinxit Erasmus.

O X O N I I.

MCLXXX.

*Mandat porro Pontifex (nempe Hadrianus sextus
Francisco Cheregato Fabrianensi Episc. Publicis Co-
mitiis 25. Novemb. an. 1522. Norimbergæ habitis
Nuncium agenti) ingenuè ut fateatur ex Peccatis ho-
minum, maxime Sacerdotum & Præsulum, natam hanc
Rerum perturbationem : etiam in ipsa Sancta Sede
ab aliquot annis abominanda pleraque perpetrata, mul-
tos fuisse abusus in Spiritualibus, multos excessus in
Præceptis; denique omnia sic in deterius mutata, ut
Lues a Capite ad Membra, a summis Pontificibus,
ad minores Præsules devergens, latè se diffuderit, ac
vix unus aliquis reperitur rectè faciens, atque ab ea
tabe immunis. Hæc ab ipsius Nuncii Ephemerida
transcripti Petr. Suavius (five Sarpius) in Hist. Con-
cil. Trid. lat. red. pag. 20.*

*Qua tunc facies Sanctæ Ecclesiæ Rom. quàm fe-
dissima ! cum Roma dominarentur potentissima æque,
ac Sordidissima Mercetrices, quarum Arbitrio muta-
rentur Sedes, Arentur Episcopi, & quod auditu hor-
rendum, & infandum est, intruderentur in Sedem
Petri earum Amasii Pseudo-Pontifices, qui non sint nisi
ad consignanda tantum tempora in catalogo Romanorum
Pontif. Scripti. Baronius ad An. 912. Num. 14. Lis. 10.*

*Et paulo post. Qualesnam reris delectas ab hisce
Monstris Presbyteros, Diaconos, & Cardinales fuisse
putandum: cum nihil tam naturæ insitum sit, quam
unumquemque sibi Similem generare.*

*Dormiebat tunc plane alto (ut apparet) sopore Chri-
stus in navi — Et quod deterius videbatur, decrant
qui Dominum sc. dormientem clamoribus excitarent
Discipuli. — Et optasse hos omnes Dominum dor-
misse semper, & nunquam in Judicium surrecturum.
Baron. ibido*

*Deus Eternæ, nisi vigilares, quam male esset Mun-
do, quem Regimus nos ego miser Venator, & ebrius
ille, & Sceleratus Julius. Maximilianus Imp. refe-
rente Prideauxio.*

Ad

Ad IULIUM II. Redivivum.

I Re vel optares tecum tua *Fata* sub *umbras*,
Sed *purgatrices* passa nec ista *faces*:
Sordescis post *Fata* *Ligur*, nam *Julius* exis
A *prælo*, in *Cathedra* qui modo *Cæsar* eras:
Has lego dum *chartas*, *fileant* *Diplomata* *Julii*,
Cedit *Colloquio* vel tua *Bulla* tuo.
Hic *falsum* Te *Romæ* *Patrem*, *verumque* *Nepotem*
Te videt *incesto* *Sixtus* ab usque *thoro*.
Teque *triumphanti* *victrix* *Bononia* *plorat*:
Te *gravior* *Venetis* nulla *Procella* *vadis*,
Te *præsente* nequit *rubros* *gestare* *Galeros*
Rubra *Cohors*; *statu* *stantque*, *caduntque*, *tuo*
Tu *Mare* *turbasti* *torum* *Piscator*, & *undis*,
Non *pariter* *Petra*, *par* tua *nota* *Fides*.
Gallia Te *Pestem* *sentit*, *Ferraria* *Vulpem*,
Si tibi det *Nummos* *hæc*, *dedit* illa *Lucem*.
Quæ jam *cura* *Gregis*! *morbo*, *scabieque* *laboras*;
Dum *Pastor* *foedas* *scædior* *inter* *oves*?
Quin Tu pone *pedum*, *Pastoris* & *exue* *Nomen*;
Cum fueris *notus* *Vir* *Gregis* *ipse* *Caper*.

Ad Iulium.

Quid *juvat* hoc *strepitu* *Sedes* *turbare* *quietas*?
Vin', *simul* ut *irepident* *moribus* *Astra* *tuis*?
Martyriis *Venerum* *Cælestia* *Tecta* *replèsti*;
Carnifici *credis* *posse* *vacare* *locum*?
Clave, *errante* *licet*, *certe* *Petrum* *esse* *probasti*
Petram; *blanda* *nihil* *verba* *minæve* *movent*.
Sedes *linque* *pias*; *agnoscat* *adultera* *Roma*,
Astra, *vides* *renuunt* Te *Dominum* *atque* *Deum*.
Attribuit *Latio* *Tertarum* *mensor* *Avernus*;
Julii, *hunc*, *cum* *nequeas* *Sidera*, *jure* *petas*.
Triplicis *hic* *dominum* *Mitra* *triplici* *ore* *salutet*
Cerberus; *hic* *charas* *det* *quoque* *Plutus* *opes*.
Non *erit* *Hæreticus* *tibi* *nunc* *metuendus* *Erasmus*;
In *lucē* *tantis* *qui* *trahat* *ex* *tenebris*.

JULIUS.

O Cyus huc *rapidis* exercitus advolet *Alia*,
 Effundant *turmas* nunc mihi castra *meas*.
Julius ille ego sum, *gladio* qui clave *patentes*
 Efficiam, *claudis* quas modo, *Petre*, fores.
 Addantur plures, *solidis* licet, orbibus orbes,
 Cingatur *vallo* pallida *Luna* *novo*.
 Dirumpam *implicitos* *Bombardæ* *fulmine* muros,
 Et cedent *flammi* *Sydera* *victa* *meis*.
 Dirumpam, — *perii* quis me male perdidit ictus?
 Quam longè à *flammi* *Sydera* *tuta* *meis*?
 Ah, video, *sævus* quam ridet *Erasmus* *acerbum*;
 Crudeli *Cælos* abtulit ille *joco*!
 Quin *novus* infurgit, *novus* *acrior*, instat *Erasmus*,
 Cui videor, vel *sic*, non *satis* esse *miser*.
Siderea mihi nempe *parum* est *excludier* *Aula*,
 Ni quoque *Sulphureum* *deprimar* usque *Lacum*,
 Quam *metuenda* *Sago* *toga* fit, quæ *carcere* *claudis*
Æterno *victos* *imperiosa* *Duces*?
Pontificem *supra* *scandit* *Doctrina* *Supremum*,
 Sola regit *Cæli*, sola *Erebi*que *fores*.
 Quid non *docta* *manus* *valeat*, plus *Clave* *potenti*,
 Plus *gladio* *plumam* quæ *valuisse* *facit*?

*In Dialogum, Erasmiānum fuisse, jam
tandem deprehensum :*

Fratrum turba Nothū petulans perstringat *Erasmi*,
 Illius, hæc Proles est *Genuina*, Patris;
Imbelles Monachos gracili modularus *Avena*,
 Inde tonis *Tragicis* Arma *Papamque* cadit :
Bellatorem acris sternit sub *Acumine Pennæ*;
 Et *Calami Mucro* plus valet *Ense* *Papæ* :
Cernitur en *multi* modo clarus honore *Triumph*;
 Doctos post *Currus*, *Julius ipse*, trahi.
Clavigerum ludunt *Claves* ; *Cœlique patentes*
 Dans *aliis*, *clausas* invenit *ipse*, *Fores* :
Sedantique breves, quos *ipse accenderat*, *Ignes*,
 Addidit *æternos* altera *Docta* *Manus*.

Julius Aetæ refert sua (*Cæsaris* instar *Iulii*)
 Solus, qui *Gessit*, *Dicere* dignus erat.
Papa quibus *vivat*, *Mores*, quibus *imperat*, *Artes*,
 Mirum, quam liquido hæc *parva* *Tabella* refert !

Pessime *Paparum*, ne *Sævi* *Magne* *Sacerdos*,
 Optima non aliter *Fabula* factus eras.
Nempe bonum *Cathedra* nec te quis dicat, *Iulii*,
 Te neque *Colloquio* dixerit esse *malum* :
Moribus orta *malis* sic *Lex bona*; sic *tua*, *pulchrum*,
 Larvalis *Facies* cernitur, *Artis* *Opus*.
Plus nihilo *Ænean* laudavit *Musa* *Maronis*,
 Heroem *Cæcus* *Mystra* vel ille suam :
Nobile quam, *Juli*, te *nobilitavit* *Erasmi*;
 Ingenium (*Mundus* *Nobile* siquod *habet*.)
Nempe *tibi* *Calamo*, quò *Cœlum* *occludit*, eodem
 Notum de *Vitiis* *Nomen* ad *Astra* vehit :
Luce sed *Æterna* donavit & *Alter* *Erasmus*,
 Æternas *meritum* dum premit in *Tenebras*,

Super Dialogo bene prolixo, breve
Colloquium, Dialogi potissimum Authori
rimando destinatum. Colloquentibus
Critobulo, Bibliopola.

CRit. Istæ, (ni fallor) Bibliopolæ quem
quæro, nova est Officina. Nec illum
tamen intus aspicio. Verum, apertis foribus,
non produisse eum foras, sed intra se in Do-
mum recepisse, autumo. Heus, hui! ubi ubinam
ille est qui hic habitat Magus? Opportune admodum
salutandus ades. Bib. At num, quod detinuerim modo in-
audiri, Magi Nomine? Magosne quæso, inter Bib-
liopolas, præsertim Oxonienses, querendos censes?
Crit. Imo & inveniendos; te saltem, qui tui sui com-
potem fecisti Julium: Atque nunc quoque (inquit
pag. 7.) utinam Magus aliquis me in vitam resti-
tuat. Te (inquam) qui lx. prope supra c. jam annos
mortuo, hoc illi tandem præstitisti Officium, quid
quæso Mago minus suspicari queam? Bib. Ipsum
sancti Julium, Luciferi permisimus Generalem agere apud
Inferos Vicarium, upote huic multo aptiorem Muneri,
quam vicibus istis; Spiritui Sancto propriis, Christi
in terris gerendus. Dialogo solum (si bene unquam
apud Nostrates) noto, oblivione saltem non longiori,
quam altiori sepulchro, è tumulis suscitando, recentique,
(qua dignus est) vitæ restituendo operam (eamque sa-
tis honestam) impendimus: Verum, si quid Magica
valerem Arte, te dædici plane Criticum meum jam
infra circulum nactus, quot vexato Questionibus Re-
sponsa tibi extorquerem? Crit. Consulturus fortean,
ut Heimolaus olim Barbarus, nactus colloquium Dæ-
monis, quid sibi velit Aristotelis *ἑντελέχεια*? Bib.
Imo ne latum quidem Pedem Dialogi Pomæria con-
sultando transgressurus, quem è Prelii utero (ut in hu-
manis etiā fit Partibus) lachrymantem expressum,
deterga nondum facie, ad tuas (vere mihi amicissimas)
iram, misi manus. Crit. Ast ego vel sic lepidam
Libelli frontem subridens primum intutus, avidis

mox oculis Tortulum decoravi; cum Gaudio legi, abs-
 que Tædio relegi: Ac proinde cum, Amicitia nostræ
 Vinculis, tuorumque in me Officiorum obligationibus,
 Vim quandam plusquam Magicam hæud invitus in-
 esse sentiam, tuum esto percontando præire. Ego (qui
 planè Davus sum, non OEdipus, quem velles, Cri-
 ticus) respondendo sequi admittar, quoad posero. Bibl.
 Immerito prorsus hac facta mihi gratias; De Dialo-
 go imprimis sic perlesto quanam tua est sententia?
 Crit. Planè optima: Nigrum, ut aiunt, suo Rubro
 (quod Librorum paucissimis nunc dierum editis con-
 tingit) per omnia respondens reperi; Dialogum scilicet
 festivum totum, ac elegantem; Summique Pont:
 Rom. Genium, atque Ingenium; Vivendi Mores,
 Regnandique Artes, parva in Tabella non obscure ad-
 umbrata, sed vivis, quod aiunt, coloribus omnia ad-
 amussim descripta exhibentem: atque adeo aliis Cor-
 tæ, tibi Commodum, futurum auguror. Bibl. Imo mihi
 maxime futurus est Cordi, si & Commodum: Cor-
 enim est Bibliopolæ Commodum. Salva res est. Ve-
 rum Nascentis recens Bibliopola cum primum, uti
 par erat, consulisti jam paucis Commoditati; Curio-
 sitati, pluribus satisfacienda proximis detur locus:
 Quo tempore? quæ occasione? quo denique ab Autho-
 re conscriptum existimas Dialogum? Crit. Ardus
 hisce in Critica Quæstis, quo clarius satisfiat cumu-
 latiusque, Erasmi Epistolas, suis subductas sedibus;
 hæc mihi adporrigita. Ex istis enim, insulisque ipsius
 Dialogi Criticis, me, tanquam ex Tripode, postula-
 tis tuis responsurum spero. Bibl. Vis utrumque Vo-
 lumen? Crit. Primum (edit. Flesherianæ) omnes
 habet Erasmiæ, nostræque igitur sufficiet Instituto.
 Bibl. Primum eni tibi Volumen. Crit. En tibi ve-
 ro ex lib. 12. Ep. 1. Quæstis duobus primis, ut
 simplex, ita & breve Responsum: Is (Dialogum in-
 telligit) ut ex Argumento satis constet, scriptus est
 vñdio Divi Julii Pont. Max. (Occasionem vides) Schis-
 matis tempore: (schismatis scilicet illius, ut Julio vivo
 orti, ita & mortuo aliquandiu manentis; ut utrum-
 que satis liquido ex Dialogo patet.) Scribendi Tem-

pus (Vivone enim adhuc, an mortuo demum Julio
 scriptus sit, nihil habemus satis explorati, minus li-
 cet definitum agnoscat. Bibl. Agnosco, & gratulor;
 magi adhuc de invento iidem Authore gratulaturus.
 Crit. Hic labor, hoc opus est. Aliorum primo Sen-
 tentias ex Erasmo referam, dein perpendendam pro-
 laturus & meam. Bibl. Utrisque interim Auribus
 attentis auscultaturus adsto. Crit. Quin &, Ocu-
 lis etiam attendo; quæ præ oculis est, Epistolæ. Qui-
 dam (inquit Erasmus), testabantur, Hispani cujuspia-
 m esse, sed suppressio nomine; Rursus alii Fau-
 sto Poetæ tribuebant; Alii Hieronymo Balbo. Bibl.
 Harum vera quædam tibi arridet Sententia? Crit.
 Nulla hecule omnium mihi placet: nec Erasmo etiam
 referenti placuisse ullam credo, licet alios ita credi-
 disse: il tunc temporis perplacuisse forsitan maxime.
 Bibl. Eo autem exuius animi tui hæc in re Sen-
 tentiam expecto. Crit. Mihi sane Erasmus ipse præ
 indubitato habetur Authore. Bibl. At quibus ducto
 Argumentis? Mihi equidem non desunt ad creden-
 dum valida; Jucundum scilicet, & (Potentius adhuc Bib-
 liopole Topicum) Quæ: Togatæ enim quinquam Gen-
 tis tantis securis Authore. Insolentis atque Argumen-
 ti Dialogum, quatinus redimendum non putaret? mi-
 litemus ad credendum ut vides paratissimæ, quamnam tibi
 Rationum Momenta ad probandum suppetunt? Crit. Nec
 paucis minor, nec levibus comesturis, Principio Dialogorū
 Aggregetur, iniquè superius, hoc nostro, novæ seculum pene
 solus, longe maximus erat Erasmus. Deinde hujus Dialogi
 Authorem, nec Pontificiorum totum, nec totum Protestan-
 tium paribus additum, sed Semi-Papistam fuisse, lucu-
 lenter satis ex Dialogo patescit: Talis vero ipse olim erat,
 hodieq; pingitur Erasmus. Rursus acriter admodum, obliq;
 licet, in Monachos tam Franciscanos, quam Benedictinos,
 invehitur Dialogista. Seculo autem (quo florui) proxime
 elapso quis, quæst; Monachorum Maste plane Malle-
 usq; præter Erasmus? Nec in Monachos solum, ut par
 erat, sepe liberius, sed & in Monarchas, quam par erat,
 licentius semel locutus, nempe prioris edis. pag. 14 (tua
 enim prudens* dispunxit:) etiam inde satis se prædic-

Autor
 * Dua id genus Sententia, quæ typis hæc dispuncta fuer-
 rant, locis suis (nempe ad 13^{am} et 14^{am} paginarum
 margines) Calami Postliminio restituantur.

Author vel Libera jamjam oriundum Repub. vel sub id
 saltem, cum oriundus erat, tempus in Libertatem se
 asserendi, Armis,que etiam vindicandi, anjam sedulo
 meditante; Talem vero fuisse Erasmo Patriam nemo ig-
 norat, nisi quis forte, sciens Frasum, Roterodamum
 nesciat. Porro Dialogi scribendi Occasionem ipse (qui
 optime omnium novit) asserit, in Julium fuisse Au-
 diboris Odium: Eorum autem omnium, qui Papæ nun-
 cium plane non remisserant (dignique utcunque erant in
 minimam Competitionis hujus partem cum Erasmo
 venire,) cedo, si potes, quempiam adeo exacerbari odio *Lib. 2. ep.*
 in Julium animi. ac ipse erat Erasmus. Hoc tibi quo *1, 18.*
 constet luculentius, consule adnotatas ad marginem Epis- *Lib. 8. ep.*
 tolas, quarum omnes ad Verbum Locos eo spectantes huc *1, 17, 24.*
 transcribere longius esset, quam ferat brevis quod insti-
 tuimus Colloqui ratio: Loci tamen unus atque item
 alter, unde novæ etiam desumendæ sunt con-
 jectura, tam levi digito ad marginem scil. indigiran-
 do non sunt prætereundi. Primus occurrit lib. 29. ep. 9.
 ad Bullidianum: In præsentia quidem, in Italia mire
 frigent studia, fervent bella; Summus Pontif. Ju ius
 belligeratur, vincit, triumphat, planeque Ju ium agit.
 Præter Dictærium satis aculeatum in vivum etiam Julii
 caput vibratum, data est Ep. Bononiæ 15. Cal. Dec.
 An. 1506. eo Loci, & sub id Tempus quibus, splendi-
 dissimus agebatur à Julio Triumphus, tantopere ab eo
 in Dialogo decantatus; ex quo autem spectato, Eras-
 mum, ni fallor, incessit Dialogi scribendi Impetus;
 que vero non ita multa post revera Scriptum auguror (in
 istam enim parte, Voti propendet, si non & Judicii
 pondus, Julio adhuc vivo fuisse conscriptum.) Et in Epist.
 ad Campeg. Card. primu præfata (cui valde etiam nū
 te intentum video) dat. an 1519. Cal. Maias,
 Ante (non quā multo ante) 5. annos subdolos di-
 cit Erasmus se degustasse porius, quam legisse: Ne-
 pe suum ipsi Dialogum nihil erat Legendi opus :
 Sin suus re ipsa non fuisset (sic notum est scil. E-
 rasmi Ingeniū) cū semel degustasset, ausim dicere,
 sibi ab eo iterum atque iterū legendo (plusquā ego
 met mibi) se neutiquam teperare potuisse, utpote

Forū nulli quos pro suis agnovit, ullatenus concessuro. Ad
 Buslidianū autē illud haud leviter animadvertendū veli,
 Beiligeratur Julius: Bel igeratur, forma Deponenti,
 probeiligerat: quā & usus est Dialogista, p. 27.
 Hæc vero Verbi illius forma (Erasmō ut peculiaris, ita
 & perquam familiaris, nulli, cujus memini, aut
 Classicorum veterum, aut etiam Recentiorum puri-
 oris, cum Erasmō, Latinitatis Magistrorum, ullo est
 in usu. Nec inusitata aliis unius solum verbi forma;
 tota ad verbum pene eadem sententia (in re pro-
 fus eadem) Erasmō cum Dialogista plane est Com-
 munis: Quo Major, modo malus etiam, eo perni-
 ciosior; hanc Dialogistæ sententiam (pag. 13.) cum
 Erasmiana illa (Julium etiam oblique vellicante)
 collatam cupio Lih. 2. Ep. 1. ad Leonem. Quo
 major est potestas, hoc perniciosior, si inciderit in
 hominem vel stultum, vel malum. Adeque vero aut
 Verborum indigus, aut inops sententiarum (utraque,
 si quis alius, genere locupletissimus) censendus est
 Erasmus, ut ad (obscuri nescio cuius) Dialogistæ (Osti-
 um emendicando quæreretur Bib. Imo illam Dialo-
 gistæ sententiam censendum est potius ab Erasmō mu-
 tuo acceptam. Crit. Nequaquam; neque hoc pati-
 tur Calculus ex ipso Erasmō supputandus. Data est
 enim hæc ad Leonē: Ep. 2. Cal. Mai. an. 1515.
 aliquot fultem annis, posteaquam scriptus est Dialo-
 gus. Si Dialogista non sit Erasmus; Erasmus, non
 Dialogista, Plagii Reus sit oportet. Quintu Musices
 haud ignarus ostende, quam in eandem dicta modo
 Sententiæ Chordam, in Sono pene Cυρρῶνιαν, peni-
 tus in sensu ἀρρῶνιαν, Erasmus cum dialogista porro colat:
 E regione frontibus sibi invicem adversis (optime ali-
 aqvi consentientes) exhibeo Sententias, quo facilius, de
 Concēntu, feliciusque Judicium feras.

Vide

Erasmum l. 2. ep. 1. Dialogistam pag. 27. 28.
 ad Leonē. Leonī simul Fulium pariter insectantem
 adblandientem, Fulium-
 que eadem opera Sugil-
 tantem.

Alia

*Alii laudibus debant
Bella à Julio secund. vel
excitata gnariter, vel gesta
feliciter; Victorias Ar-
mis parvas recenseant. Tri-
umphos Regaliter actos
celebrent. Et paulo post:
ut maximum declararit
Julium totus pene Orbis
in Bella excitatus.*

*28. Gloriaris te pluri-
mum potuisse ad discin-
denda Fœdera, ad In-
flammanda Bella, ad Sra-
ges Hominum excitandas.*

*27. At fieri potest, ut
Bellorum Incendium per
te excitatum universū de-
nique Mundum corripiat.*

*28. Qui orbem uni-
versum ad teterrima Bella
concitaris.*

*Nunc tuam Bonitatem
magis sentimus, cum nobis
expressius Christi refers I-
maginem, cujus haud du-
bie Vicem geris, posteaquā
ad summā Bonitatem, sū-
mamque Sapientiam, par
accessus Potentia.*

*Ib. Qui Christi Vicari-
um se facis, cum oportet
ad illius Exemplar
quā proxime accedere.
Est in illo Summa pote-
stas, sed eū Summa Bo-
nitate conjuncta; est sū-
ma sapientia, sed sim-
plicissima.*

*Nihil potest accidere
Pestilentius, quā si Pravi-
tas, ac Stulticia, summi
Magistra tus armetur Au-
thoritare.*

*Ib. In te potestatis Im-
agine video cum summa
Malitia, summaque; Stul-
titia copulatā, Quod si
Malorum Princeps Dia-
bolus Vicarium sibi cupi-
at subrogare, Quem po-
tius ascribat, quam tui
similem?*

*Bibl. Concentrum agnosco multo magis Sympho-
nicum quam intacta unius Barbiti chorda cum alie-
rius chorda ejusdem toni pulsata servare solet. Crit.
Eandem igitur (quod huic proximum est) agnoscas
doctam Manum utrobique praterlabentem Nervulos
diversæ solum Chelyos (pro diverso scil. Epistolæ De-
coro, & Dialogi servando.) Bibl. Nec dulcius ramentum
eden-*

edentem Melos quam hac credere videtur instituta Sen-
 tentiarum utrinque Comparatio; quam ideo ad Se-
 rum usque Vesperum utinam & possis, & velis pro-
 ducere. Crit. Hæc sane, ad quæ jam Digitum me-
 um, iuumque Oculum, intendi, longe omnium luculen-
 tissima sunt. Nec desunt tamen alia sententiarum hinc
 inde communium obscuriora paulo Vestigia, quibus
 Cane adhuc Critico admodum Veterano nihil opus est,
 ad Erasmus Dialogi Authorem subodorandum. Re-
 pete igitur imprimi, ad Bullidid. illum prægnantem
 Κετνεοῖς locum: Filius belligeratur, vincit, triumphat,
 planeque Julium Agit. Istu tecum una advectu, Di-
 alogi pag. pete 22. quo loci quam tibi similia, ne di-
 cam eadem, occurrunt; vide. Ubi jam Rēs in eum
 propemodum Locum deducta sunt, in quem volebam,
 supererat, ut vere Julium Agerem. Nec illa de-
 inde sicco prorsus pede transeunda duxi; Si Judæus
 ille Medicus (Personatus ait p. 7. apud Dialogistam
 Filius, suum illi merito sic honorem deferens) qui
 diu mihi vitam Arte sua prorogarat, amplius profer-
 re potuisset. Mortale scil. in Julium Erasmi Odi-
 um, ita & in Medicum istum redundavit, ut hæc ei
 in sua ipsius Persona loquenti verba expresserit (Lib.
 8. Ep. 9. ad Ammonium) Cui succenseam nisi Ver-
 po illi τὸ Ἀρχιγέωυς ἰατρῆς, qui quidem aut parum
 Artifex est, aut prorsus effæta sunt Anticyræ. Vox
 scil: Artem Medico, quia Julia Vitam Arte Medica
 prorogatam invidentis: Loquentium distingue Perso-
 nas, atque hæc quoque conspirabunt sententiæ; nec
 inter se modo, sed & in Erasmo Dialogi Authore
 constituendo. Neque ista, quæ confestim inibi sequun-
 tur, sed ipsa Fata viam inveniant; minus videan-
 tur perpendenda, si cum istis Dialogista pag. 6. con-
 ferantur; Deturbaturus & Hispanus (nam huc ibi)
 nisi me Fata terris eripuissent. Die libere Bibliopo-
 la, annon idem, & effusi Voti, & enarrati (vel
 quasi enarrati) Facti censendus est Author? Imo an-
 non omnes, quas inter comparisonem instituimus (vel
 ipsa de facie) Sororiar prorsus videntur Sententiæ,
 Parentemque ideo sibi jure merito vendicare Erasmus?

Bibl

Bibl. Poeta mihi responsum suggerit ;
— — Facies non omnibus una ,

Haud diversa tamen , quæ decet esse Sororum :

Crit. Sententiarum huic, quæ ad Identitatem proximè accedit, Similitudini; addas, in Apice Theologico Syncretismum, ita Erasmo cum Dialogista communè, ut sit hisce duobus (si modo duo sint) tantum non peculiaris etiam & proprius. Bella Christianis (saltem inter se invicem) neutiquam licere Sensu Erasmi; ut (Locos inter quamplurimos alios) videre est in Annotatis ad Luca 22. Vers. 36. Eiusdem planè Sententiæ videndus est & Dialogista pag. 8. Eiusdemque usque adeo plenus, ut Persona quam induerat ibidem loquentis minus memor, ad alios illos Scriptorum Suorum (Erasmicorum Scilicet;) hac de re Locos, Lectorem videatur relaturus. Quin illis quid immoramur? Inventio, Judicium, Sermonum elegantia, Rationum Argutia, Diverbium, Iepos, Fictum orationis, & Textura, omnia palam Erasminæ sunt. Nec modò Luc. Osiander Epit. Hist. Eccl. Cent. 16. pag. 17. asserit, multos Eruditos viros ex stylo judicasse Erasmi. Rot. fuisse hujus Dialogi Authorem; sed & Leo Juda (referente in illius vita Melch. Adamo, pag. 29.) Dialogum Erasmo Authori tribuit, imò ut Seditiosum exprobrat: Nec quicquid tamen huic Judæ Criminatiori responsum est ab Erasmo; metuente sc. illo, ne qui Seditiosum exprobravit, probares & Suum.

Bibl. Rationes fateor plusquam probabiles; & si non ipsas quidem Demonstrationes (quas nec ferat fortean Argumenti Ingenium) Demonstrationibus certe proximas: Autoritates vero ad fidem faciendam omni exceptione majores. Veruntamen animo meo unus, atque item alter, eximendi restant scrupuli; sed Mollior magis tædioque hoc tibi futurum vercor, quàm ut hanc etiam faciendam mihi expectem abs te gratiam. Crit. Ego vero mihi primum expecto proponendos, mox & tibi ponendos spero Scrupulos. Bibl. Annon Erasmus ipse Dialogi (tanquàm partus Spurius ad Limen suum appositus) Parentem se negat? Crit.

Lib. 13.
Ep. 19.

Crit. Prima quidē facie, in ista ad Campegiū Card. alteraque ad Ibo. Morum (nostra em) Epist. speciem præ se fert negantis; sed negantis frigide nostri autem, quod in veteri est Proverbio; Qui frigide negat, contemere videtur. Bibl. Quin Erasmo solenne forsitan erat vehementius nihil, apertiusve negare. Crit. Adeo falsa est hæc conjectura, ac quæ falsissima; Aperte satis, pari casu, hacque in ipsa ad Campeg. Epistola Lutheri librum suum esse negat. Initio, inquit, meum esse discutabant, cum illic nec unus apiculus sit meus: Nec animo solum apertiori, sed Vehementiori etiam Accentu, spirituque fervidiori, id ipsum alibi p. astat: Non dubitem omnes Diras imprecari Capiti meo, si quisquam est Lutheri tam exiguus libellus, quem totū perlegerim; si in omnibus, qui illi tribuuntur, ulla Syllaba mea est. lib. 17. ep. 14. ad Paul. Bombastum: Et paulo post; Alexander indicavit, mihi tribui duos libellos, quorum alteri Titulus est Eubulus, alteri Lamentationes Petri; Emoriar, si unquam mihi fuerat auditus Titulus, antequam ille protulisset. Viden' ut non directe solum, sed & fervide item, negare potuit Erasmus, ubi potuit & vere: Fuliur esse suum nec fervide, nec directe quidem negare voluit, quia non nisi falso potuit. Bibl. Quorsum igitur profusio hæc tot Argumentorum veri Auctoris opinionem a se amolientiū? Crit. Dicam equidem quod lenio: Veracior erat Erasmo, quā ut negaret, prudentior, quam ut agnosceret; præsertim rigidis duobus Papistis Capegio, atque Moro; quorum iste supremæ Romani Pont. potestati tuenda strenuā operam dedit; Ille sibi acquirendæ avidè inhiauit. Bib. Verum eni tibi Erasmus Campegio disertis verbis negantem suam esse Phrasin. Crit. Phrasin forte suā consulto aliquantillum dissimulaverat; ac cæcus plane sit oportet in Re Critica, qui pone tenuem adeo dissimulata Phrasin larvam, Erasmus non viderat; nec ipse interim, ut vides, diffusetur Erasmus, quin Oratio nonnihil referat Erasmicam; cum revera nihil referat non Erasmicum, præterquam quod Erasmus forte dissimulaverat. Bibl. Veniam, obsecro, des mea vel Imperitia, vel Curiositatis jam ultimò querenti: . Quid

Quid tot fictis Authoribus (si modo fictos omnes noras, se-
metipsum autem verum Authorem) tributum diceret Dia-
logum? Crit. Nimirum, ut in tanta fictorum turba (sic
enim sua interfuit) Verus ipsemet Author securius de-
litesceret. Verum cum tu jam percontandi denum fi-
ne feceris, mihi unum hoc sciscitanti responde: Un-
de præstantissimi hujus dialogi excudendum nactus es
Exemplar? Nam vix unum aut alterum Mare hoc no-
strum tranarunt Britannicum: Jesuitis forte pro Arte,
ut audio, istis (alias inter quamplurimas) solenni,
omnia, ubicunque Gentium essent reperienda, sedulo
præmentibus, non tam eo consilio ut sibi compararent,
quam ut nobis tantum Thesaurum adimerent. Bib.
Nactus sum (colendissimi Amici munere) ex Instru-
ctissima viri Illustrissimi Bibliotheca, bonarum omnium
literarum Cultoris pariter, ac Fautoris eximii, præ-
sertim Proprietatis Latine, Puritatisque, nihilo infra
Togatorum optimos (multo supra Equestris sui ordi-
nis, quos novi, Maximos) Magistri; Nomen inter-
im, pro Candore tuo, reticendum quæso permittas;
cum (Amico peregre longum iter profecto) nihil quic-
quam hac adhuc in parte, de Equitis amplissimi Vo-
luntate exploratum habeam. Julium alsoqui Bella-
rorem de Reb. pub. à se Regibusque victis toties
olim triumphantem, ad illius Nominatim Pedes pro-
volutum (in Epistola nempe Dedicatoria) Patrocini-
am, supplicem modo obtestaturum stitissem. Crit. Ni-
si tuam satis probarem Prudentiam, meam nimium
Imprudentiam proderem; eademque sat scio consulta
te usurum in Arcanis Taciturnitate, si quid iidem
de Dialogi in Piscem pene (abrupte satis intelligas
obruſeque) prius desinentis adjecto unper Colophone
(eoque reliquo, quod mihi videtur, Dialogo jam
neutiquam indigno) consulerem: Itaque Val — Bib.
Plane, quod res est, sentis, me nec hic quidem
invito quidquam Authore ausurum; Vale tamen tu-
um ausus sum (nimium palam impudens) vel semi-
prolatum interrompere; nec, inopinata hac oblata
mibi ansa, missum te facturum, priusquam (ruptis
annibus & Fidei tibi date, ac observantiz tibi de-
bita

debita Vinculis) postremo tandē, nempe post ultimum
meum, quāviserim, quid sibi velit, in Dialogo præ-
sertim Erasmiāno, Cauda capitique ac corpori Epilogus,
intelligo, Prologo totiq; præterea Dialogo) sic prorsus absi-
milis? Crit, Lasciat mihi jam nimum plane festinandi vel
uno, eoque tumultuario, dicere verbum: Indicium spinarū
minime flaccescentis Nobilis Erasmo Ingenii, sed vel
fluctuantis conscientie, an suo absque peccato licuit, vel
vacillantis ei prudentie Argumentum, an suo sine
pericula potuit Julii, ludicre satis jā Cælo exclusū, la-
scivienti etiamnum audacius calamo, aut mortuum dam-
nare, aut vivum etiam fortassis prædamnare (omnino
licet dum viveres perditissimum) æternæ, ipsa in Gehenna,
perditioni subeunda; an satius faceret consultiusq; miti-
us aliquanto de illo statuens, temporariis scilicet (quos forte
Erasmus etiam ipse, non omnia videns, credidit) purgan-
dum Ignibus tradere. Hac inter cogitata (quæ novæ, quis-
quis erat, Ceronidis Fabrum neutiquam tenuere sus-
pensū) animi dubitis hærens Erasmus, Cælo solum-
modo exclusū, nec Tartaro, adhuc, necdum Pur-
gatorio concludendum misit; sed inter utrumque
(quid de se statuendum foret incertum) hac illac erra-
bundum (ut Cælum inter Orcumque Erasmus ip-
sum Papicolæ depingunt pendulum) abrupte satis di-
misit Julium. Valeas jam tandem (Vale meum, me
passurus eloqui) Ingeniose Bibliopola: multosque bu-
jus similes Libellos typis Librosque mander. Bib. Va-
leas Critobule Insignissime, valeas: sed meis prius be-
ne onustus Gratiis, qui Dialogo meo Authorem
suum Erasmus, Authori suo Erasmo Dialogum me-
um (in Gratiā meā Commodumque) operose ad-
vindicasti, jussu adeo restituti.

INTERLOCUTORES

JULIUS II. GENIUS,

ET D. PETRUS.



IULIUS II. P. M. Quid hoc mali est? non aperiuntur fores? Opinor aut *mutatam*, aut certe *turbatam* *seram*. GENI. Quin potius vide, ne tu non attuleris *clavem* quam oportet; neque enim eadem aperitur *hoc ostium*, quae *arca numaria*; atque adeo cur non utramque hac attulisti? nam ista quidem *potentia* clavis est, non *scientia*. JUL. Immo mihi praeter *hanc* nulla unquam fuit: neque video quid opus sit *illa*, quum *haec* adsit GEN. Nec ego sane; nisi quod interim excludimur. JUL. Effervesce mihi bilis, pulsabo fores. Heus heus, aperite hoc actutum aliquis ostium. Quid hoc rei est? nemon prodest? quid ita cessat *hic Fanitor*? stertit opinor adprobe potus. GE. Ut hic ex se metitur omnes! PE. Bene habet quod *portam* habemus *adamant*: nam, alioquin fores hic, quisquis est, perfregisset. *Gigantem* aliquem, aut *sarapam*, urbium eversores oportet adesse. Sed, o Deum immortalem! quam hic *eloacam* officio! Non statim aperiam ostium, sed hic e fenestella cancellata prospectans, quid *portentis* sit, cognoscam: *Quis es?* aut *quid tibi vis?* JU. Quin tu fores aperis quantum potes? qui si tuo fungi voluisses officio, obviam occurrere venisse vel cum universa *Caesum* pompa. PE. Satis impetiose. At tu mihi prius exponito, quis am sis. JU. Quasi vero ipse non videas.

PE. Videas? Ego vero novum & hactenus non

B

vilius

visum *spectaculum* video, ne dicam *monstrum*.

JUL. At, nō plane cæcus es, agnoscis opinor *clavem* hanc, si quercum auream ignoras, Et vides *triplicem coronam*, nec non undique gemmis & auro lucentem *pallam*. PE. Equidem argenteam *clavem* utcumque agnosco; licet & *solam*, & multo dissimilem *is* quas olim mihi *verus* ille *pastor* ecclesie tradidit *Christus*. Porro *Coronam* istam tam superbam, quā quæso possim agnoscere? quam nec *barbarus* unquam *Tyrannus* ausus est gestare; nedum is qui *huc* admitti postulet. Nam *palla* quidem ista nihil me movet: qui *gemmas* & *aurum* perinde ut *ru-*
dera semper calcarim, atque contemplerim. Sed quid hoc est? video passim & in *clavi*, & in *corona*, & in *palla* notas sceleratissimi *cauponis*, & *impostoris* mei quidem *prænamini*, sed non *instituti*; *Simoni* potius, quem ego quondam Christi præsidio dejecti.

JUL. Mitte *nugas* istas, si sapi; nam ego, si nescis, sum *Julius* ille *Ligur*, & agnoscis, ni fallor, duas literas. P. M. nisi omnino literas nullas didicisti.

PE. Significare opinor, *Petlem Maximam*.

GE. Ha, ha he, ut hic *divinator* rem acu tetigit.

JUL. Imo *Pontificem Maximum*. PET. Ut *per* maximus sis, ac magis etiam quam *Mercurius* ille *Trismegistus*, huc non recipieris: nisi fueris *optimus*, hoc est *sanctus*.

JUL. Atque adeo si quid ad rem pertinet appellari *sanctum*, nimium impudens es, qui mihi cunctarum aperire fores: cum tu tot jam seculis tantummodo *sanctus* dicaris, me nullus unquam vocarit, nisi *sanctissimum*. Exant sex millia *bullarum*.

GE. Vere *bullarum*. JUL. In quibus non semel *sanctissimus Dominus* nominor, imo jam *sanctitatem* nomine denotabat, non *sancti*: ut quicquid mihi libuisset. GE. etiam *semulento*. JUL. id *sanctitatem* sanctissimi Domini *Julii* dicerent fecisse.

PE. Quin tu igitur ab istis adulatoribus *Cæsar* postulato, qui te *sanctissimum* fecerunt & iidem tribuant *felicitatem*, qui dederunt *sanctitatem*. Quamquam usque adeo nihil interesse censes, *dicari* *sanctum*, an *sis*? JUL. Irritor, si vivere modo lice-

isset

isset, ego tibi istam nec *sanctitatem* inviderem, nec *felicitatem*.

PE, O vocem sanctissimæ mentis indicem! quamquam & alioquin ego te jamdudum oculis totum collustrans, multam impietatis, nullam in te *sanctitatem* notam animadverto. Quid enim tibi vult novus iste *comitatus*, tam non *pontificius*? nam viginti ferme milia tecum adducis: nec ullum in tanta conspicio turba, cui vel vultus sit *Christianus*. Video teterrimam hominum colluviem, nihil præter fornicatores, temetum, ac pulverem bombardicum olentium. *Latrones* conductitii mihi videntur, vel *larvæ* porius *tartaræ*, huc ab inferis erupisse, ut *cælo* bella moveant. Jam reipsum quò magis ac magis contemtor, hoc minus ullum video *Apostolici* viri vestigium. Principio, quid hoc *monstrum* est, quod cum superne sacerdotis ornatum geras, idem intus *armis* eruentatis totus horres, crepāsque? Ad hæc, quam truces oculi, quam contumax os; quam minax frons, quam elatum & arrogans supercilium! Nam pudet dicere, ac piget interim videre, nullam corporis partem non conspuatam notis prodigiosa, ac abominanda libidinis. Ut ne dicam, quod etiamvnum totus & rufas, & oles *crapulam*, & temetum, ac mihi quidem modo *emuisse* videris. Utrique is est totius corporis habitus, ut non tam *etate*, morbisque, quam *crapula* vietus, marcidus, ac fractus videaris. GE, Ut graphicè hunc suis depinxit coloribus! PE, Tamen video te jamdudum mihi *supercilio* minantem, tamen hæc quo reticere, quod sentio. Suspicio pestilentiissimum illum *Fulium* ethnicum ab inferis rediisse *personatum*, ut me rideat: adeo tibi cum illo conveniunt omnia.

JUL. Ma. di. si. PE. Quid dixit? GE. Iratus est. Ad hanc vocem nemo *Cardinalium* non fugitabat; alioqui *fustem* illum *sanctissimi* tensurus, præferim à *convivio*. PE. Tu mihi videre probe cillere sensum hominis: proinde dic mihi, quis es?

GE. Ego sum magnus ille *Julii* genins. PE. Nemo malus opinor. GE. quascunque sum, *Fulius* sum. JUL. Quin tu *magis* istas *missas* facis.

ac fores aperis? nisi mavis *effringi*; quid multis opus est? vides *cujusmodi* ducam comites? PE. Sane video *latrones* exercitatisimos. Verum ne sis inscius, hæc fores tibi sunt aliis *armis* expugnandæ.

JUL. *Verborum* inquam, jam satis. Ni *propere* pares, excommunicationis *fulmen* velin te torquere, quo summos aliquando *reges*, atque adeo *regna* terrui. Bullam vides jam in hæc paratam? PE. Quod, malum, *fulmen*, quod tonitru, quas *bullas*, quas *ampullas* mihi narras, obsecro? nam istorum nihil unquam *audivimus* à Christo. JUL. At *senties*, nisi pares.

PE. Si quos olim istis *fumis* territasti, nihil ad hunc locum, hic *veris* agas oportet: *benefactis*, non *maledictis* hæc arx expugnatur. Sed quaslo te, tu mihi *fulmen* *excommunicationis* minitaris? dic quo jure? JUL. Optimo, quando jam *privatus* es, nec aliud quam quilibet *privatus* sacerdos, imo ne sacerdos quidem, utpote *consecrandi* impotens.

PE. Nempe quia *mortuus* opinor. JUL. Vide licet PE. At ista quidem ratione, nihilo mihi præstas plus quam *mortuus*. JUL. Imo quamdiu *cardinales* de novo *pontifice* subrogando ligant, mea est *administratio*. GE. Ut adhuc *vita* somnia somniet! JUL. Sed jam aperi inquam, PE. Ni *merita* narras, inquam, nihil agis, JUL. Quæ *merita*? PE. Dicam: Excelluisti *doctrina sacra*? JUL. Minime: nec hoc vacabat tot occupato *bellis*: verum abunde satis est *fratrum*, si quid hoc ad rem pertinet.

PE. Ergo *vita* *sanctimonia* multos Christo lucrifecisti? GE. *Tartaro* quam plurimos. PE. Clamasti *miraculis*? JUL. *Obsoleta* loqueris. PE. *Peregrasti* & *assidue*? JUL. Quas *nugas* hic ganant? PE. *Festinis* quoque, *vigiliisque* corpus emacerasti.

GE. Desine quaslo frustra hæc apud hunc, ne ludeas operam. PE. Ego alias *egregis* pontificis *dotem* novi: si is habet magis *apostolicas*, narret ipse. JUL. Quanquam indigna res est. *Fulium* i leu omnibus antehac *invictum*, nunc *Petro* cedere, u

ne quid aliud dieam, *piscatori*, ac pene mendico, tamen ut cognoscas cujusmodi contempnas *principem*, audi jam paucis. Principio *Ligur* sum, non, ut tu, *Judeus*; unumque mihi vel hoc tecum esse commune doleo, quod *naviculator*, aliquando fuerim.

GE. Nihil est quod graviter feras, nam hic quoque permultum interest, quod hic *visus* parandi gratia piscabatur: tu ad *stipem* exiguam scalum remis subigebas. JUL. Deinde *Sixti* pontificis *re* maximi. GEN: De *vitiis* sentit. JUL. è *sore* nepos: Hujus singulari *favore*, meaque *industria*, primum ad *ecclesiasticas* opes, deinde per gradus ad *Cardinalitii* *Galeri* fastigium sum eVectus: post, multis fortunæ procellis exercitus, ac durissimis casibus sursum jactatus ac deorsum, ac præter alios morbos, *comitiali* quoque obnoxius: Denique scabie quoque (quam *Gallicam* vocant) totus operatus: Ad hæc; exul, invisus, damnatus, omnibus abjectus ac pene deploratus. Tamen ipse de *summo pontificio* spem nunquam abjeci: ea erat animi *fortitudo*. Quum tu *muliercula* voce territus statim cesseris. Tibi mulier *animum* ademerat: mihi mulier quædam fatidica, sive sortilega, *fiduciam* hanc addiderat: quæ quondam tot merso malis, clam insusurravit in aurem. Perdura *Fuliane*, nihil te pigeat vel *facere*, vel *pasi*: olim *triplici corona* decoraberis, eris rex regum, & *dominus* *dominantium*. Neque vero me feseilit vel mea *spes*, vel illius *vaticinium*. Huc quoque præter omnium spem sum eluctatus, partim ope *Gallorum* qui *rejectionem* foverunt, partim inestimabili vi *pecuniarum*, non absque multo conflata *favore*: nec id absque *ingenio* tamen. PE. Quod *ingenium* narras? JUL. Hoc est, non absque *promissis* ex pacto *sacerdotiis*, atque in hoc repertis ex arte fide iussoribus: quandoquidem tam ingentem *pecuniam* vix *Crassus* ipse præsentem totam numerasset. Verum hoc frustra tibi narro, quum ne omnes intelligant mensarii. Habes quo modo *pervenierim*. Jam in *Pontificatu* ita me gessi, ut nemo sit, non dicam *priscorum* illorum *Pontificum*, qui solo *titulo* mihi videntur fuisse *Pontifices*, Sed nec *recentiorum*, cui ran-

rum *Ecclesia*, tantum *Christus* ipse debeat, quantum *mibi*. GE. Vt *Ibraionem* agit bellua! PE. Expecto quorsum evadas. JU. Nam multis *officiis* (sic enim vocant) novis repertis, non mediocriter auxi *fiscum* pontificium: Tum rationem inveni, ut citra *Simoniae* vitium *episcopatus* emerentur. Nimirum constitutum est a majoribus meis, ut cui contigerit *episcopatus*, is deponat *officium*; id i'a sum interpretatus; *deponere* iuberis; ac non *deponitur*, quod non *habet*; *emendum* igitur, quod *deponas*. Hac arte singuli *episcopatus*, sena statim, aut septena ducatorum millia adferebant: præter illa quæ ex more pro *bullis* extorquentur. Tum ex nova *moneta* (qua totam explevi Italiam) non exiguum emolumentum conflavi: nec ulla cessavi parte in accumulandis *pecuniis*. Nimirum intelligens absque *his* nihil recte geri, neque *sacrum*, neque *profanum*. Et ut ad *majora* veniam, Bononiam a *Bentivolis* occupatam *Romanæ* sedis restitui, *Venetos* ante *invictos* omnibus, mari *confudi*, *Ferratæ* ducim diu male vexatum bello, propemodum in *naſam* illexeram. *Conciliabulum* schismaticum *ſimulato* contra *concilio* feliciter eluſi, & clavum (quod dici solet) clavo pepuli. Postremo *Gallos* tunc orbi *formidabiles* universo, ex universa *Italia* deturbavi: deturbaturus & *Hispanos* (nam huc ibam) nisi me *Fata terris* eripuissent. Atque hic quoque quam *invictum* præstiterim *animum*, vide. *Gallis* *superioribus* latebras circumſpectare cepi, Canam alevam *barbaram* cum rebus propemodum in *deſperationem* adductis repente nuncius aſſertur *aureus*, apud *Ravennam* atque *quor Gallorum* millia trucidata, ibi *revixit* *Julius*. Ad hæc triduum ferme pro mortuo habebam, etiam *mibi*: atque hic quoque rursus præter omnium atque adeo *meam* etiam *ſpem* revixi. Tantum igitur valet *mea* vel *authoritas* vel *aſſutia*, ut hodie nemo sit *regum Chriſtianorum*, quem non ad arma concitaverim, ruptis, diſciſſis, diſcuſſis, *fœderibus* omnibus, quibus *inter* ſe fuerunt exactiſſime conciliati. Proximo quoque *fœdere* (quod *Cambræ* inter me, & *Gallorum*, & *Ro. regem*, alioſque coierat *principes*) ita *aboliſſo*, ut ejus ne *mentio* quidem unquam sit facta.

Super hæc omnia, quum tantum aluerim exercitum, tot splendidissimos triumphos adornarim, tot exhibuerim ludos, tot locis edificaverim, tamen moriens reliqui quinquagies centena millia ducatorum: majora gesturus, si *Fudeus* ille *medicus*, qui diu mihi vitam arte sua prorogarat, amplius proferre potuisset. Arque utinam nunc quoque *magus* aliquis me in vitam restituat, quo egregiis cœptis meis *colophonem* liceat imponere; tamen moriens sedulo id curavi, ne bella per me toto orbe concitata componerentur: dedique operam, ut *pecunia* in eum duntaxat usum essent incolumes, hæc erat suprema vox animum exhalantis. Nunc & sic de *Christo*, de *ecclesia*, merito pontifici, gravare *Cæli* fores aperire? Arque hæc magis admirabitur, qui perpenderit, me hæc sola animi virtute perpetrasse, nullis aliis adjutum *adminiculis*, quibus alii fere solent. Non natalibus, quum ne ipse patrem norim; quod quidem ad gloriam meam dixerim; non forma, quum *larvalem* faciem omnes exhorruerint: non literis, quas nunquam arripit: non corporis viribus, quod mihi tale contigit quale superius descripsi: non *atavis* favore, senex hæc gessi: non aura populari velificationem faciens, nam nemo non *oderat*: non mea denique *clementia* aliorum *gratiam* concilians, nempe qui adeo fuerim *inexorabilis*, ut in eos quoque *sevierim*, quibus alii solent omnia *permittere*. RE. Quid hoc rei est? GE. hoc, tamen durum videtur, *molle* quiddam est. JUL. Sed reluctante fortuna, ætate, corpore, breviter diis atque hominibus, solo tamen animo fretus meo, & *pecuniis*, hæc tanta paucis annis gessi: tanta relicta materia posteris, ut sit quod agant illi in decimum annum. Hæc de meipso *verissime* dixi, quæ si quis eorum, qui *Roma* solent apud me *dicere*, suis *phaleris* exornasset, *Deum* audires, non *hominem*. PE. Invidissime bellator, quoniam mihi, nova & inaudita sunt omnia quæ narras; quæso veniam hanc meo des vel *stupori*, vel *imperitiæ*: ne molestum sit crassius de singulis percunctanti respondere. Qui sunt isti *candidi*, *comatuli*que? JUL. Hos quidem *animi* causa alebam. PE. Qui *nigri* isti & *cicatricosi*? JUL. *Milites*

lites sunt ac duces, qui mea & ecclesia causa fortiter in bello mortem oppetierunt, partim in expugnanda Bononia, compiures in pælio adversus Venetos, plerique apud Ravennam: quibus omnibus vel ex pælio debetur Cælum: siquidem jampridem magnis bullis sum pollicitus, recta in cælum evoluturos quicunque Julii auspiciis pugnarent, etiam quæcunque vita præcessisset. PE. Proinde quantum conjectura conlequor, ex istis erant qui mihi sæpius ante tuum adventum molesti fuerunt: dum huc tamen non vi conarentur irumpere) plumbeas quasdam bullas ostentantes. JUL. Ergo non admisisti, quantum audio. PE. Ego ne? ne unum quidem istius sane generis. Nam ita me decuit Christus, has fores aperiendas non his, qui plumbo graves huc adducunt bullas, sed qui nudos vestierunt, esurientes paverunt, sitientibus potum dederunt, captivos inviserunt, peregrinos collegerunt: Etenim si eos quoque voluit excludi, qui in nomine suo prophetarint, qui demonia ejecerint, qui signa fecerint, rucentes admittendos, qui tantummodo huc afferunt bullam, Julii nomine? JUL. Quod si scissem? PE. Intelligo, si quis ab inferis reversus, ea tibi nunciaffet, bellum indixisses etiam mihi. JUL. Quin & excommunicassem. PE. Sed perge, cur armatus ipse? JUL. Quasi nescias summo pontifici utrumque esse gladium, aut nisi velis bellare nudum. PE. Sane cum istum tenerem locum, nullum novi gladium, nisi gladium spiritus, quod est verbum Dei. JUL. At non idem prædicat Malchus, cujus auriculam absque gladio amputasti credo. PE. Memini, & agnosco; sed tunc pro magistro Christo pugnabam; non pro meipso, pro vita domini; non pro nummis, aut ditione seculari: & pugnabam nondum pontifex, promissis duntaxat clavibus, nondum acceptis, nondum accepto spiritu sancto. Et tamen jussus sum recondere, ut palam admoneretur, hoc pugnae genus non convenire Sacerdotibus, imo ne Christianis quidem: verum hæc alias. Cur tam accurate te Ligurum esse prædicas? quasi quicquam hoc ad Christi vicarium pertineat qua gente sit oriundus. JUL. Imo summam existimo pietatem gentem meam nobilitare:

litare : proinde *titulum* hunc, numismatis, statuis, for-
nicibus, ac parietibus omnibus *inscribo*. PE. Ergo
patriam novit, qui *patrem* non novit? At ego initio
putabam te de *caelesti* Hierusalem credentium *patria* lo-
qui. deque illius unico *principe*, cujus optant illi *san-*
ctificari, hoc est, *illustrari*, *nomen*. Sed cur addis,
Sixti ex *lorore nepotem*, quem quidem hominem demi-
ror nunquam huc accessisse : præsertim cum & *summus*
fuerit *Pontifex*, & tibi tanto duci *cognatus*. Quare
dic obsecro, quid hominis fuit? sacerdos ne? JUL.
Imo miles egregius, tum *eximia* religionis, nempe
Franciscanae. PE. Equidem *Franciscum* vidi quon-
dam virum inter laicos *optimum*, opum, voluptatis, am-
bitionis summum *contemptorem*. An *pauperculus* ille
tales aunc habet *satrapas*? JUL. Tu quantum video,
nolis quemquam ad *meliora* proficere. pauper erat &
Benedictus, cum hujus *posteri* nunc adeo *divites* sint,
ut nos etiam illis *invideamus*. PE. Pulchre, sed ad
rem redito, de *Sixti nepote*. JUL. Consulto id fa-
cio; nimirum ut oburem os illis, qui me ex illo *prog-*
natum affirmant, nimium *libere*. PE. Libere, sed num
& *vere*? JUL. Arqui non est istud *pontificia* dig-
nitate, cujus ubique habenda est ratio. PE. At ip-
sa sui rationem ita demum rectissime mihi videtur ha-
bitura, si nihil admittat quod jure possit opprobriari.
Sed obtestor per *pontificiam majestatem*; dic mihi bona
fide, est ne ista jam via *vulgaris*, ac *solennis* ad sum-
mum *pontificium* perveniendi, quam modo depingebas?
JUL. Aliquot jam seculis haud fuit alia, nisi forte
qui mihi successurus est, alia creabitur via. Nam ipse
summum affecutus *pontificium*, statim edita formidabili
bullâ cavi, ne quis simili ratione ad eum honorem
penetraret, eam *bullam* & paulo ante mortem renova-
vi: quantum sit valitura, viderint alii. PE. Opinor
neminem rectius id malum describere potuisse: sed il-
lud miror quemquam inveniri qui *munus* hoc velit *sus-*
cipere, præsertim quum tot *occupationibus* sit (audio)
obnoxium, & tanto *negotio* ad id sit eluctandum. Nam
me pontifice vix quisquam vi poterat adigi, ut *pres-*
byteri, aut *diaconi* susciperet honorem. JUL. Neque
mirum adeo: nam iis temporibus *census* episcopo-

rum

rum & *præmiū* nihil aliud erat, quàm lobo-
 res, jejunia, doctrina, sæpenumero mors: nunc *reg-*
num est ac *Tyrannis*, & quis pro *regno*, si *spes* sit, non
dimicet? PE. Sed age, quid *Bononia*, num à *fide*
 deciverat, ut fuerit sedi *Romana* restituenda? JUL.
 Bona verba, non hoc agebatur. PE. Fortasse *Bon-*
volo male administrante, *marcebat* resp. JUL. Imo
 maxime *florabat* ea civitas, multis ædificiis aucta &
 illustrata, & eam ob rem impensius *inbiabam*. PE. In-
 telligo: præter *jus* igitur *invaserat*? JUL. Ne
 hoc quidem ex *pacto* possidebat. PE. Cives ergo
 non *feriebant* eum principem? JUL. Imo *mordicus*
 illum tenebant: me *aversabantur* fere universi. PE.
 Quid igitur causæ? JUL. Nempe quod ille sic ad-
 ministrabat, ut ex immensa *pecunia* quam à civibus
 colligebat, vix *paucula millia*, ad nostrum redirent *sis-*
cum. Præterea sic expediebat, ad id, quod tum tempo-
 ris agitabam animo. Itaque *Gallus* operam navanti-
 bus, & nonnullis meo *fulmine* territis; profligato
Bentivolo, Cardinales & Episcopus *urbi* præfeci, ut
 nulla pars *emolumentorum* non rediret ad usus *eccle-*
sia Romana. Ad hæc, *titulus* & imperii *dignitas* an-
 tè penes illum esse videbatur: nunc undique nostræ
visuntur statua, nostri leguntur *tituli*, nostra adornan-
 tur *trophæa*: jam passim & Julius *saxeus* stat & *a-*
neus. Denique si spectasses, quam regali triumpho *Bon-*
oniam sim ingressus, fortasse contemneres omnes
Octavium, ac *Scipionum* triumphos; & intelligeres
 me non absque causa tam strenue pro *Bononia* dimi-
 casse, verèque spectasses eodem tempore, *militantem*
 & *triumphantem* Ecclesiam. PE. Ergo te *regnante*,
 quantum intelligo contigit illud, quod orare nos
 jusserat Christus, *Adveniat regnum tuum*. Jam ve-
 ro *Veneti* quid admiserant? JUL. Primum *Gra-*
cissabant, ac me propemodum pro *delectamento* ha-
 bebant, nihil non convitiis in me jacentes.
 PE. Verorum, an *falsorum*? JUL. Quid refert?
sacrilegium est de Ro. Pontifice, vel *muris*, nisi in
laudem. Denique *sacerdotia* suo conferebant arbitratu:
 nullas *lites* huc transferri patiebantur: nullas com-
 mercabantur *dispensationes*. Quid multis opus est?
 in-

intolerabili jactura Romanam sedem affligebant, quippe qui non exiguam insuper *patrimonii* tui partem occuparent.

PE. *Mei* patrimonii? Quod, obsecro, mihi narras *patrimonium*? qui relictis omnibus, nudum Christum nudus sum secutus. JUL. Aliquot inquam oppida sedi Romanæ debita, sic enim *peculiarem* illam possessionum suarum partem sanctissimis patribus placuit appellare. PE. Mea quidem *infamia* probe vestris *lucris* consultis. Hanc igitur appellas jacturam intolerabilem?

JUL. Quid ni? PE. Verum erant corrupti mores, *refrinxerat* pietas? JUL. Apage, de nugis agis: imo detrahebantur nobis *infinita* ducatorum *millia*, quor vel *legioni* militum alendæ sufficiunt. PE. Magna sanè jactura *funeratori*. At Ferrariensis ille, quid tandem designarat?

JUL. Quid ille? homo omnium hominum ingratus? Hunc honorem habuerat illi Christi vicarius *Alexander*, ut alteram filiam illi daret uxorem: addidit *dotis* nomine luculentissimam *ditionem*, homini alioqui ignavo: tamen immemor tantæ humanitatis, semper oblatabat mihi *Simoniacum Paderastem Vexigalia* nonnulla vendicabat, non illa quidem *maxima*, sed tamen haud quaquam aspernanda *diligenti* Pastori. GEN. Imo *Negotiatori*. JUL. Ad hæc, quod verius ad rem pertinet, expediebat & hoc ad id quod parabam; Hoc imperii *nostræ ditioni* copulari, propter *situs* opportunitatem: proinde conatus sum, hoc deturbato, ditionem eam meo *cognato* conferre, viro *srenuo*, & quidvis pro *dignitate* ecclesiæ ausuro: ut qui nuper suapte manu *Cardinalem Papiensem* in meam gratiam confoderit. Nam filia maritus sua sorte contentus est. PE. Quid audio? *uxores* & *liberos* habent summi *Pontifices*? JUL. *Suas* quidem *uxores* non habent, *liberos* autem habere, quid monstri est, cum sint *vir*, non *eunuchi*? PE. Sed quæ tandem res excitat *schismaticum* illud *conciliabulum*? JUL. perlongum fuerit rem à prima repetere origine; dicam summam. Jam, quosdam rædere ceperat *Romanæ curiæ*: Aiebant, turpi *quæstu*, prodigiis ac nefandis *libidibus*, *veneficiis*

ficiis, sacrilegiis, cædibus, simoniaci mundanis; undique inquinata esse omnia. Me ipsum aiebant simoniacum, venulentum, spurcum, mundano turgidum spiritu, ac modis omnibus eum qui locum indignus, cum summa reipublice Christianæ perniciæ, occuparem: Itaque generali Concilio succurrendum esse rebus tam afflictis. Aiebant adjuratum me, ut post acceptum honorem, intra biennium generale Concilium indicerem: hac lege creatum pontificem. PE. Atque id vere dictum? JUL. Ita factum: At ipse me ab eo jurejurando, quum visum est, absolvi. Quis autem dubiter, vel quidvis deesse, cum de Regno agitur? In aliis colenda pietas, ut eleganter ille dixit Filius, alter ego. Sed audaciam hominum specta, vide quorsum evadant. Desciscunt Cardinales novem, denunciant mihi Concilium, invitant, orant, ut præsidem. Quum non imperrant, indicunt universis, autore Maximiliano tanquam Imperatore (quod historix restentur, olim ab Imperatoribus Romanis Concilium indici solere) autore item Gallorum rege Ludovico, ejus nominis duodecimo. Horresco referens, ac tunicam illam Christi inconsutilem conantur discindere, quam ii quoque reliquerunt integram, qui crucifixerant. PE. Sed eras istiusmodi qualis illi prædicabant. JUL. Quid ad rem? summus eram pontifex, finge me vel Cercopibus sceleratorem, vel Morycho stultiorem, vel indoctiorem stupide, spurciorem sermone. quisquis hanc renet potentis clavem, eum decet, ut Christi vicarium revereri, ut sanctissimum suscipere, PE. Etiam aperte malum?

JUL. Vel apertissime. Quare non ferendum, ut qui Dei vicem agit in terris, omnino Deum quandam inter homines præstat, à quoquam hominuncione reprehendatur, aut convitiis violeretur, PE. Atqui reclamatur sensus communis, ut bene sentiamus de eo, quem palam scelerosum cernimus: aut bene loquamur de eo, de quo male sentimus. JUL. Cogitet quisque quod volet, modo bene loquatur, aut certe fileat. reprehendi non potest Ro Pontifex, nec à Concilio generali. PE. Unum hoc scio, qui Christi vicem sustinet in terris, debere quam potest illi simillimum esse, atque ita vitam omnem peragere, ne quid

quid in eo possit *reprehendi*, neve quisquam merito de illo male loqui queat. Male vero cum pontificibus agitur, si ut bene de se loquantur homines, minus extorquent potius, quam *benefactis* impetrant; quos nisi *mentiendo* laudare non possis, quorum *summa gloria* sit, hominum male sentientium *coactum* silentium. Verum illud mihi responde. Nulla ratione potest *amoveri* scelerosus ac pestilens Pontifex?

JUL. Ridiculum, à quo *amoveretur* qui *summus* est? PE. Atqui ob istud ipsum maxime debebat *amoveri*, quia summus. Nam quo *major*, modo *maius* etiam, eo *perniciosior*.^{*} Quin tu *Feliciores* multo nobis, Juli, *prædicas*, quam *Christus* unquam constituit, *Summum Pontificem*; ita totum in cogitando se *summum*, ut se *Pontificem* esse minus sit memor; imo reapse *pestimum* esse, *pestimumque impune* sibi licere existimantem, quia titulo *Maximum*: Pontificem ita titulo tenus summum, maximumque, ut in Reges *vere* summos, maximosque sub Deo Imperatores, maximum, summumque *Fus* (Summa haud absque *Injuria*) sibi vendicandum sentierit, ac si *precaris* plane regnantes, *Vicariamque* merè potestatem *emenisto* huic *Christi* in terris *Vicario* acceptam ferentes: Jus primum *Sacris*, dein & *Solis* arcendi: Jus in *infidelitate* ac *obedientia* (ipso mandante Deo & *bita*) illis præstanda, cum subditis *dispensandi*: Jus denique adversum illos in rebus *leo culis* (forteant & *impiis*) Pontifici minus morem gerentes; non tam *spiritualem* ad vitam *emendandam*, quam & ad *tollendam* *temporalem* gladium stringendi. Ipsum interea *summum* Pontificem (Jura licet omnia non *humana* modo, sed & *divina* nefario violantem, *caelumque* (quod ajunt) *terrae*, genus omne sceleribus, mirerrime miscentem) nempe *quia summum*, i. e. vel (quod dici fortassis mallet) *sede* movendi mortalium nullis (ne omnibus quidem *Regibus* una ac *Imperatoribus*) jus concedendum arbitraris. Feliciter sane, Juli, admodum cessit *mortem* unicam hoc in te juri habuisse (si & ab hac etiā *tyrannice* nimis tecum forsitan actū causeris) quod *mortalibus* ad unū omnibus mordicus pernegasti. Ne vero à *Christo* comparatum est? Sicine prospexisse

si Humana Leges Imperatorum male Regem Administrantem non solum abdicant, verum etiam Populum circum supplicio; quare est tam infelix Ecclesia Auditis, ut Rom. Pontifex omnia Subvertentis Perre cogatur, nec ullo pacto possit Publico Pestem depellere?

spexisse censendus est *Ecclesie* commodis, ut: hujus
vita, solusque in sola istiusmodi Pontificis morte repo-
 nenda sit? JUL. At si corrigendus est Ro. Pontifex,
 per Concilium corrigatur oportet. Porro nullum Con-
 cilium cogi potest invito Pontifice: alioqui Concilia-
 bulum fit, non Concilium. Quod si maxime cogatur;
 nec statui quicquam potest refragante Pontifice. De-
 nique restat extremum præsidium; absoluta potestas,
 qua longe jam superior est unus Pontifex universo
 Concilio. Cæterum submoveri sacerdotio non po-
 test ob quodvis crimen. PE. Non. Non ob hu-
 micidium?

JUL. Nec ob paricidium. PE. Non ob fœni-
 cationem? JUL. Bona verba; imo ne ob incestum
 quidem. PE. Non ob simoniacam impietatem? JUL.
 Non vel ob sexcentas. PE. Non ob veneficium?
 JUL. Ne ob sacrilegium quidem. PE. Non ob
 blasphemiam? JUL. Non inquam. PE. Non ob hæc
 omnia simul in unâ ceu lernam conflata? JUL. Adde si
 libet sexcenta flagitiorum nomina, his quoque fœdiora,
 non potest tamen Ro. Pontifex ob ista submoveri lo-
 co.

PE. Per quam honorifice equidem (supra Reges
 nempe omnes ac Imperatores) de Concilio sentire
 videris, at videris tantum Juli; Concilium, sci'. male
 habenti Ecclesie corpori Medicorum quasi Collegium
 sanando antiquitus constitutum haud invitus probas;
 at nunc dierum huicce unquam convocandum usui
 vix, aut ne vix quidem eo adduci potes, ut sustineas:
 Caput autem (sic audire tibi volupe est) quod spe-
 ctat ipsum, licet haud male sanum modo, verum
 adeo prorsus insanum etiam Caput, ut Communis
 Ecclesie morbus, Pestisque merito habendum sit,
 Pesanum tamen istiusmodi Caput quorum tandem
 tuncque teneatur reatu Criminum, pro merito vel am-
 putandi, vel dum amovendi, Antieyrasque ablegan-
 di, concilio, vel Oecumenico, tanquam Ecclesie (ut
 loquimini) Representativa nihil quicquam Potestatis
 ullatenus permittendum censes. JUL. Quidam ob
 unum quiddam duntaxat amoveri, posse dicunt. PE.
 Ob quod, obsecro benefactum, quandoquidem ob ma-
 lefactum

desecta non potest, si ob *hæc*, quæ dixi, non potest:
 JUL. Ob crimen *hæreseos*, at ira demum, si *pub-*
lice sit *convictus*. Verum id quoque *frivolum* est,
 neque vel tantillum officit Pontificæ *majestati*. Pri-
 mum in manu est, *Legem* ipsam *abrogare*, si minus
 placeat. Deinde quis *ausit* summum Pontificem in
 crimen *vocare*; præsertim tot armatum *præsidis*?
 Ad hæc; si forte prematur Concilio, facilis est *pali-*
modia, si inficiari non liceat: Postremo mille
 sunt *cuniculi*, quibus facile possit *elabi*: ni prorsus
stipes sit, non *homo*. PE. Sed dic mihi per Ponti-
 ficiam *potestatem*, quis *leges* istas tam præclaras con-
 didit. JUL. Quis alius nisi *fons* legum omnium.
 Ro. Pontifex? Atqui *ejusdem* est legem abrogare,
 interpretari, dilatare, astringere, utcumque visum
 est suis expedire *commodis*. PE. Felicem profecto
 Pontificem, si legem ferre possit, qua *Christum*
 etiam eludat; nedum Concilium: quanquam ad-
 versus hujusmodi Pontificem, cujusmodi tu modo
 descripsisti, palam scelerosum, temulentum, homici-
 dam, simoniacum, venificum, perjurum, rapacem,
 portentosis libidinum generibus undique conspurca-
 tum, idque *propalam*, non tam optandum genera-
 le Concilium, quam ut *Plebs* armata saxis, ut
 publicam orbis *pestem*, publicitus tollat e medio.
 Verum age, dic mihi, quid est causæ cur Ro. Pon-
 tifex tantopere horreat generale Concilium? JUL. x
 Nempe quod turba tot *excellentium* virorum, non
 nihil obscuretur Pontificia dignitas. Qui *docti* sunt,
 iis *litera* fiduciam & audaciam adducunt: qui *boni*,
 conscientia freti, liberius loquuntur, quam nobis ex-
 pediat: qui *dignitate* præditi, *authoritate* utuntur
 sua. Accedunt inter hos nonnulli, qui nostræ invi-
 dent *gloriæ*, & hunc animum secum afferunt, ut
 minuant Pontificis & *opes*, & *authoritatem*. Denique
 nullus hic affidet, quin sibi putet aliquid adversus
 Pontificem licere Concilii titulo, nimirum *alias* in-
 victum. Proinde vix ullum Concilium tam feliciter
 cessit; ut *summus* ille Pontifex non aliquam *majesta-*
tis suæ jacturam senserit, minusque *summus* discesserit.
 Cujus rei vel *ipse* testis esse potes, nisi prorsus ex-
 cidit,

Quem idem a Monarchis
 querit, cur Senatam
 et celebres Confessus
 Adervint.

cidit. Nam quamquam certamen quidem de rebus
leviculis agebatur, non de *Imperiis* & *Regiis* censi-
 bus, ut nunc; tamen *Jacobus* ausus est *tuae* oratio-
 ni nonnihil de *suo* adjicere: Etenim quum tu Gentiles
 onere *Mosaica* legis in totum liberasses, *Jacobus*
 succedens, *fornicationem* excepit, & *sanguinem*, &
idolothytum, veluti corrigens tuam *sententiam*: ut
 hodieque sint, qui hac re commoti, non tibi, sed
Jacobo putent fuisse *summi Pontificis auctoritatem*. PE.
 Unum igitur istud spectandum existimas, ut *salva*
 sit *summi pontificis majestas*, ac non magis *publica*
utilitas reip Christiana? JUL. Ad suum quisque
 commodum spectat; nos *nostrum* agimus nego-
 tium.

PE. Atqui si *Christus idem* fecisset, jam nec esset
Ecclesia, cujus te *Monarcham* esse jactas; & non
 video qui conveniat, ut qui *Christi Vicarius* appel-
 lari gaudeat, *Christo diversa* sequatur. Sed illud
 jam expedi, quanam arte *schismaticum* illud, uti tu vocas,
Concilium discussieris? JUL. Dicam equidem, assequere, si
 potes. Primum *Imperatorem Maximilianum* (sic enim vo-
 cant) ut est unus omnium minime *difficilis*, ta-
 men per solennes nuncios *Concilium* indixerat;
 tamen, non dicendis modis, ab *instituto* subdixi.
 Preterea *Cardinalibus* a *ignota arte* simili persuasi, ut
 quod publicatis jam *instrumentis* statuerant, rursum
 accitis *Notariis* ac *testibus*, negarint. PE. An i-
 stud licet? JUL. Quidni liceat? a probante *sum-
 mo Pontifice*? Qui si volet, *jussurandum*, *jussu-
 randum* non est: ut à quo passim quos vult liberat.
 Sed tamen, ut ingenue dicam, erat id quidem *paulo
 impudentius*: verum non patebat via *commodior*:
 Deinde quum videbam futurum, ut apud nonnullos in-
 vidia *Concilii* premeat, maxime quod sic esset *indi-
 dum*, ut ipse non *excluderet*, sed *suppliciter* invi-
 tarer, rogaterque *prasidere*; vide quam jam *technam*
 repperim, superiorum secutus exemplum. Ipse vi-
 cissim ad *Concilium* provocavi: causans nec *tempus*,
 nec *locum* satis esse idoneum, quem illi praestituissent.
 Roma subito *Concilium* indixi, quo neminem venturum
 arbitror *Julio* non amicum, aut certe non obsecunda-
 turum

tantum; Sic etiam eos multis exemplis docueram. Ad
 potius in hunc usum complures *Cardinales* creavi meis
 institutis *accommodos*. GE. Hoc est, facinorosissi-
 mos. JUL. Rursum hoc *Concilium* nisi *indixissem*,
 Concilium non fuisset: & tamen haud quaquam ex-
 pediebat rebus meis tantam *Episcoporum & Abbatum*
 turbam huc confluere, inter quos fieri non potest quin
 aliquot *probi pique* fuerint futuri. Itaque monui, ut
sumtibus parcerent: singulae regiones *unum*, aut al-
 terum duntaxat mitterent. Deinde cum ne hoc qui-
 dem satis *tutum* viderem & *paucos* ex tot provinci-
 is ad *magnum* redituros numerum: denovo illis jam
 ad iter accinctis denuntiavi, ne venirent; *Concili-*
um in aliud tempus *prorogandum*: commentus ad id
causas utcumque *probabiles*. Atque iis *artibus* exclu-
 sis universis, rursum *antevertens*, quem *Præscripse-*
am, diem, Romæ Concilium institui, cum iis dun-
 taxat, quos ad id paraveram: Inter quos etiamfi
quidam futuri essent, qui *disentirent* a me, tamen il-
 lud certum habebam, *Fulio* neminem refragaturum;
 tanto armis, & satellitibus, *superiori*. Jam, ad hunc modum
 ingenre invidiam movi *Gallicano* illi *Concilio*, dimis-
 sis quoquo versu literis, in quibus de nostro *Sacro sancto*
Concilio faciebam mentionem; *Concilium* illorum execrans,
condenticulum Satanæ, *Conciliabulum* Diaboli, schis-
 maticam *conspirationem* subinde nominans. PET. O-
 portet sceleratissimos fuisse *Cardinales*, auctores &
 principes *Concilii*. JUL. De moribus nihil queror,
 sed *caput* hujus negotii fuit *Episcopus Rothomagensis*,
 qui nescio qua *sanctimonia* semper huc spectavit, ut *Ec-*
clesiam redderet *emendatiorē*; idque fecit locis ali-
 quor. Hunc mors eripuit mihi, tūc rem faciens
 omnium gratissimam. Successit huic *Cardinalis*, ti-
 tulo *Sanctæ Crucis*, Hispanus vitæ, quidem *incolpa-*
tæ, sed *rigidus* senex, ac *Theologus*. Quod quidem
 genus hominum ferme solet esse infestum *Romæ*
Pontificibus. PE. Atqui homo *Theologus* nihil ha-
 bebat, quod suo facto probabiliter obtexeret? JUL.
Permulta. Aiebat nulla fuisse tempora *inquietiora*,
 quam tunc erant, nunquam *Ecclesiæ* *morbos* magis in-
 sole-

tolerandas, itaque generali Concilio succurrendum. Me;
cum ad summum Pontificium admitterer, Sacramentis
adactum, ut secundo ab initio pontificatus anno Conci-
lium indicerem, & ita adactum, ut ne à Cardinalium
confessu possem absolvi. Deinde sæpius à fratribus me-
is Cardinalibus admonitum, rogatum, interpellatum à
Principibus, quodvis potius quam hoc, in aurem ad-
misisse: ita ut palam appareret, Julio vivo, nunquam
futurum Concilium. Citabant exempla superiorum
Conciliorum, citabant leges aliquot pontificias, quibus
ostendebant, Me, cum meis, detredante Concilio, ad
se jus indicendi devolurum. Cæteris item principibus
conniventibus, indicendi munus ad Imperatorem Ro:
qui olim solus indicebat, & ad Gallorum regem, qui
præcipuus esset, pertinere. PE. Num igitur in te ne-
fanda dicta scribebant?

JUL. Imo *furciferi* plus hic sapiebant quam vo-
 lebam. Rem *odiosissimam* mira modestia tractabant, &
 non solum temperabant à *maledictis*, sed me nunquam
 nisi cum *honoris* præfatione nominabant, rogantes, &
 obsecrantes per omnia *sacra, piaque*, ut quod me
dignum erat, quodque *jurjurando* pollicitus essem,
Concilio indicto *præsiderem*, pariterque secum *sanan-*
dis Ecclesiæ *malis* operam commodarem. Nec dici
 potest, quantum hæc *temperantia* mihi conflavit *invi-*
diæ, præsertim cum omnia sua *sacris literis* condi-
 runt; nam apparet *cruditos* aliquot ad id adhibitos.
 Addebant interim *jejuniâ*, orationes, miram viram *frug-*
aliteratem, ut magis etiam me premerent opinione *san-*
ctitatis.

PE. Tu contra, quo titulo *Concilium* indixeras?

JUL. Longe *splendidissimo*: obtendebam mihi
 inanimato esse primum corrigere caput Ecclesiæ, hoc est
missum; Deinde *Principes* Christianos, postremum
Ritebem universam.

PE. Bellam audio *comædiam*, sed jam expecto *ca-*
strophæ. Juvat audire, quid *Theologi* illi in *Satana*
Conciliabulo facerint.

JUL. Indigna, abominanda, *refugit* animus com-
 memorare.

PE.

PE. Obsecro tam nefanda?

JUL. Prorsus impia, sacrilega, plusquam hæretica, quibus nisi *manibus & pedibus* obstitissem imo *armis* pariter, atque *ingenio*, actum fuisset de *dignitate* Ecclesiæ Christianæ.

PE. Tanto magis expecto, quæ sint ista.

JUL. Ah! horresco referens. Id agebant scelesti, ut *Ecclesiam* tot *opibus* ac tanta *ditione* florentem, ad veteres illas *sordes*, ac miseram *frugalitatem* revocarent, ut *Cardinales* qui nunc vitæ *strepitu*, quosvis antecellunt *tyrannos*, ad *paupertatem* redigerentur: ut *Episcopi* multo *contractius* viverent, minus *satellitum*, minus alerent *equorum*. Decreverant, ne passim *Cardinales* absorberent *Episcopatus*, *Abbatias*, *Sacerdotia*, ne quis unus plures *Episcopatus* amplecteretur. Istos qui per fas (ut agebant) nefasque sexcenta, si possint, cumulant *Sacerdotia*, coercendos censebant, ut his essent contenti: Ne quisquā crearetur *summus Pontifex*, aut *Episcopus*, aut *Sacerdos* interventu *nummorum*, aut respectu *favoris*, aut turpis *obsequii*, sed duntaxat ex vitæ *meritis*. Quod si compertum esset, illico *submoveretur*: ut liceret *Rom. Pontificem*, palam *facinosum*, ab *honore* depellere: ut *Episcopi* scortatores, & remulenti privarentur *administratione*. ut *Sacerdotes* palam *facinosi*, non solum *sacerdotio* submoverentur, verum *membro* corporis mutilarentur; aliaque id genus permulta, nam omnia referre piget. Quæ prorsus eo tendebant, ut nos *oncrarent* sanctimonia; divitiis & imperio *spoliarent*.

PE. Quid igitur contra hæc statuebatur in illo *Sacro sancto* concilio Romano?

JUL. Jam mihi videris oblitus id quod dixi; me nihil aliud agere voluisse *Concilio* prætextu, nisi ut clavum clavo pellerem. *Primus* ille *Conventus* consumpris solennibus quibusdam *ceremoniis*, quas ex auctoritate adhuc utcumque placet observare, etiamsi nihil ad rem pertinent, peracta *sacra* duo: alterum de *Sancta* *Cruce*, alterum de *S.*

Spiritu, tanquam hujus *afflatu* res ageretur; Deinde recitata *oratio* plena *laudum* mearum; proximo confesso, quanta vi potui, contorſi *fulmen* in *ſchismaticos* illos *Cardinales*, plusquam *impium*, plusquam *Sacrilegum*, plusquam *hereticum* pronuncians, quicquid illud eſſet, quod aut jam *ſtatiſſent*, aut *ſtatueret* pararent. PE. Itaque ſi forſan *pœnitentia* ducti *ſtatiſſent* te *bœnum* & *præclarum* eſſe pontificem, *bocci* ne etiam plusquam *impium* & *hereticum* fuiſſet?

JUL. Omnino; quia nulla aut *authoritate* aut *ratione* fultum. GE. Nihil verius. JUL. Quid enim illorum interſuit *ſtatueret*, *qualis* eſſet *Pontifex Romanus*? Sed progredior. Tercio confesso eodem *fulmine* terrui *Galliam*, nundinis à *Lugduno* tranſlatis, & *quibuſdam* *Galliæ* *partibus* nominatim *exceptis*, qmo magis alienarem à rege *plebis* amicos, & aliquam inter ipſos *ſeditiõnem* excitarem. Atque hæc ſtatim *Acta*, quo plus haberet *authoritatis*, *bullis* prodita ad omnes miſi *principes*: præſertim ad hos, quos videbam in noſtram *ſactiõnem* eſſe propenſiores. PE. At præterea nihil actum? JUL. Id actum eſt quod volebam: *vici*, ſi modo noſtra valebunt *Decreta*. Tres illos *Cardinales* qui perſtiterunt in cœptis *Cardinalitia* dignitate publicis *ceremoniis* privavi, ſacerdotiorum *census* *aliis* contuli, ne facile poſſent reſtitui, ipſos tradidi *Satana*, libentiùs tamen *ignibus* traditurus, ſi in manus meas incidiſſent. PE. Attamen ſi vera narras, non paulo *ſanctiora* videntur illius *ſchismatici conciliabuli* decrera, quam tui *ſacroſancti concilii*; unde nihil adhuc video prodiſſe, niſi *minas tyrannicas*, *execrationes*, & *aſtu* mixtam *crudelitatem*. Si *Satanas* fuit illius *author* *Conciliabuli*; propius videtur ad *Chriſtum* accedere, quam *ſpiritus* ille neſcio quis, qui modo veſtrum moderatus eſt *Concilium*. JUL. Quin tu quid loqueris etiam atque etiã vide. Nam omnibus *bullis* meis *execratus* ſum omnes, quicumque illi *conciliabulo* quocunque modo *ſaverint*.

PE. Miſer ut adhuc *veterem* illum ſpiras *Fulium*? Sed quis tandem hujus *exitus* negotii? JUL. Hæc equi-

equidem in statu reliqui, quorsum evasurum, videris fortuna. PE. Nimirum *schisma* manet. JUL. Manet, & quidem *periculo* *fissimum*. PE. Et tu quidem Christi vicarius *schisma* maluisti, quam *verum* Concilium?

JUL. Vel trecenta *schismata* potius, quam me velim in *ordinem* cogi, & ad totius *vita* reddendam *rationem* adigi. PE. Ita tibi conscius? JUL. Quid id tua? PE. Intelligo: Non expediebat eam commoveri *camerinam*, sed penes urres erit victoria?

JUL. Istud *fortuna* est in manu. Quanquam à nobis plus est *pecuniarum*. Gallus exhaustus est diutinis jam bellis. Anglus auri montes habet intactos adhuc; Illud indubitato possum vaticinari; si Gallus vicerit, id quod abominor, *vertentur* rerum nomina, *sacro-sanctum* illud Concilium, *Sathana* conciliabulum erit; Ego *idolum* pontificis, non *Pontifex*: penes illos *Spiritus sanctus* erit, nos spiritu *Satana* fecerimus omnia. Verum mihi ingens *fiducia* est in relictis *pecuniis*, ne hæc fiant. PE. At quid rei tandem incidit adversus Gallos, & horum *Regem*? quem vestri majores *Christianissimi* titulo decorarunt, præsertim cum illorum *præfiliis* fatearis & *vixisse* te, & ad istam plusquam *imperialem* coronam evectum. Denique *Bonomiam*, & reliquas *urbes* recepisse, domuisse *Venetos* omnibus invictos. Quomodo tot, *tâ recentium* meritorum abolira memoria? Quomodo tot *deicissa* *fœdera*? JUL. Istam explicare *fabulam* perlongum fuerit. Verum ut summatim dicam, nihil à me *novatum* est; sed quod jam *olim* animo parturieram, tum parere *capi*: quod *antea*, rebus ita poscentibus, *diffimularam*. tunc *aperui*. Gallis nunquam ex animo *bene volui*; hoc tibi de *Tripode* dictum puta; Nec ullus *Italicus* ex animo bene vult *Barbaris*, non Hercule magis, quam *lupus* agnis. Sed ego non *Italicus* modo, verumerim *Genuens*, tantisper *Mis* utebar *amicis*, dum opus esset illorum *ministerio*. Quandoquidem hætenus utendum est opera *Barbarorum*, Interea multa *tuli*, multa *diffimulavi*, multa *finxi*: Denique nihil non & *feci*: & *passus* sum. Verum ubi jam *Res* in eum

propemodum locum deductæ sunt, inquem volebam, supererat ut verè *Julium* agerem; totamque illam *Barbarorum* faciem Italia submoverem. PE. Cujusmodi bellæ sunt isti, quos vocas *Barbaros*? JUL. *Homines* sunt. PE. *Homines* igitur, at non *Christiani*? JUL. Et *Christiani*, sed quid hoc ad rem pertinet? PE. Ergo *Christiani* quidem, sed absque *literis*, *agrestem* degentes vitam? JUL. Imo rebus *istis* maxime *florent* illi: quin insuper, id quod illis imprimis invidemus, *opibus*. PE. Quid igitur sibi vult *Barbari* cognomen? Quid *mussas*? GE. Dicam hujus vice. *Itali* cum sint ex omni *barbarissimarum* Nationum *colluvie* conflati, confusique, non aliter quam *sentina* quædam; tamen e *Gentilium* *literis*, hanc imbibèrunt *insaniam*, ut extra *Italiam* natos *Barbaros* appellent, Quod quidem *Cognominis*, apud illos contumeliosius est, quam si *parricidam* dicas, aut *sacrilegum*. PE. Ita videtur. Atqui cum pro *omnibus* hominibus *mortuus* sit *Christus*, nec apud illum sit *ullius* personæ *respectus*; cumque tu *Christi* *vicarium* profiteris, cur non *omnes* complecteris *eodem* animo, quos non *discrevit* ipse *Christus*? JUL. Equidem & *Indos*. & *Afros*, & *Æthiopes*, & *Græcos* complecti cupiam, si modo *numerent*, & *Principem* agnoscant *vestigalibus*. Verum hos omnes recidimus; & proxime *Græcos*, quod homines nimium *tenaces*, parum agnoscerent *Romani Pontificis* *majestatem*. PE. Ergo *Romana* sedes totius orbis veluti *horreum* est? JUL. Magnum vero, si omnium *metamus* carnalia, cum omnibus nostra *spiritualia* seminemus? PE. Quæ narras *spiritualia*? Nam adhuc quidem præter *mundana* nihil audiō. Fortasse *doctrina* sacra trahis ad *Christum*. JUL. Sunt qui *concionentur* si velint, nec eos *prohibemus*, modo ne quid dicant adversus *Majestatem* nostram. PE. Quid igitur? JUL. Quid igitur? Cur *Regibus* datur quicquid exegerint? nisi quia his *acceptum* referunt singuli, quicquid *possident*, etiamsi nihil ab illis *acceperint*. Ita quicquid est *sacri* uspiam, *nobis* imputandum est, etiamsi totam *stertamus* vitam: Quanquam præter ista largissime *donamus*

namus *indulgentias* exigua pecuniola, *dispensamus* in rebus gravissimis non *maxima* summa, passim omnibus obviis *benedicimus*, idque *gratis*. PE. Equidem nihil horum inteligo. Sed redi ad id quod institutum erat: quam ob rem tua sanctissima *majestas* tantopere *Barbaros* horreat, ut cœlum terræ miscendum duxeris, quò illos ab *Italia* depelleres. JUL. Dicam: *superstitiosus* est cum omne *Barbarorum* genus, tum præcipue *Gallorum*, Nam cum *Hispanis* non pessime nobis convenit, sive *linguam* spectes, sive *mores*: Quamquam *hos* quoque submotos volebam, quo prorsus nobis liceret *more* nostro agere. PE. Colunt præter *Christum* & alios *deos*? JUL. Imo *Christum* ipsum nimis anxie colunt. *Antiquis* quibusdam & jampridem *obsoletis* vocabulis, mirum est, quam adhuc homines *stultissimi* permoveantur. PE. Forte *magicis*. JUL. Nugaris: imo *simonia*, *blasphemia*, *Sodomia*, *veneficio*, *sortilegio*, PE. Bona verba. JUL. Idem ut tu nunc abominaris, & isti. PE. Omitto nomina: *res* sunt apud *vos*, ne dicam apud ullos *Christianos*? JUL. Sane *Barbari* non ipsi vacant *visitiis*, sed cum *diversis* laborent, *nostra* ex-ecrantur, *suis* blandiuntur: Nos contra *nostris* blandimur, *illorum* abominandum *probitum* ducimus, ac per fas, nefasque fugiendum, *paupertatem*: illi vix *Christianum* esse existimant *opibus* frui ullis, vel sine *fraude* quæsitis. Nos *ebrietatem* nec nominare audemus (quamquam *hac* quidem in parte, non ita vehementer ab illis *dissentiam*, si cætera *convenient*) at *Germani* leve putant *erratum*, & *festivum* magis quam *sceleratum*. *Usuram* vehementer execrantur illi, at apud nos nullum hominum genus æque *necessarium* ecclesiæ Christi. Venerem *præposteram* usque adeo spurcam ducunt illi, ut si quis vel *nominet* modo, & *aerem* & *solem* existarent *pollus*: nobis longe *diversa* sententia est. Item *simonia*, jam olim è rerum natura sublatum *vocabulum*, velut *Umbram* adhuc formidant illi & *aniquitas* jam veterum *leges* mordicus tenent. Nos alio spectamus. Arque hujusmodi permulta sunt alia, in quibus nobis non convenit cum *Barbaris*: proinde cum jam simus tam dissimili *vita* instituto, procul arcendi sunt

sunt à *nostris* *mysteriis*, magis suspecturi si *nesciant*. Nam si semel intellexerint *arcana* Curie nostræ, protinus *evulgant*: & nescio quo pacto ad vitia deprehendenda sunt *oculatosissimi*: scribunt *maledicentissimas* ad tuos *litteras*. Clamitant passim, apud nos non esse *sedem* Christi, sed *seminam* Satanz. De me disputant, num sic *affectus* Pontificium, sic *vivens*, pro Pontifice sim habendus. Atque ita primum minuunt nostram apud ignotos sanctitatis *opinionem*, simul & *authoritatem*, qui antea nihil de nobis audierant, nisi quod Christi vicem gereremus, & *proximam*, atque adeo *parem* Deo *potestatem* teneremus. Atqui his è rebus intolerabilis ecclesiæ Christianæ *jaçtura* nascitur. Dispensationes & *pauciores*, & *minoris* vendimus: Minor *census* redit ex *Episcopatibus*, & *Sacerdotiis*, & *Abbatibus*; Vulgus si quid exigitur, *malignius* dat: Breviter; undeenuque *parcior* questus, & *sterilior* nundinz. Postremo *fulmina* quoque nostra minus ac minus horrent. Quod si semel eo processerint *audacia*, ut dicant *secleratum* Pontificem nihil agere, ac fulmen minasque *contempserint*; nobis ad *fameam* plane redierit res. Quod si procul absuerint; (ita *ingenium* est Barbarorum) *impensus* venerabuntur; noique *litteris commode* scriptis, ex animi sententia *rem* geremus. PE. Non optime vobiscum agitur, si hinc pender *authoritas Apostolica*, ut *vita* ignoretur, nesciantur *techna*? Nos nihil aliud optabamus, nisi ut univèrsis esset *cognitum*, quicquid vel in *cubiculis* ageremus. Atque ita demum plurimi *siebamur*, si vere *innotuissimus*. Verum illud expedit: Adeo religiosos Principes nunc habet *Mundus*, tantaque est apud illos *sacerdotum* reverentia, ut ad *unius*, atque adeo *talis* nutum, ad arma descenderint *universi*? Nam meis quidem temporibus; *hos* infestissimos *hostes* patiebamur. JUL. Quantum ad *vitam* attinet, non sunt admodum *superstitiosi* Christiani: Nos plane *contemnunt*, ac pro *nugamentu* habent: nisi quod aliquot ex his infirmiores nonnihil meruunt terrificum illud fulmen *Excommunicationis*; Nec hircamen perinde *re* atque *opinionem* commoventur. Sunt qui nostras *opes* vel *sperant*, vel

vel metuunt : eoque nonnihil nostræ deferunt *Auspu-*
ritati. Quibusdam persuasum, ingens aliquod infor-
tunium manere hos, qui sacerdotibus *qualibuscunque*
negotium faceffunt. Omnes ferme, ut sunt *Civili-*
ter educati, nonnihil tribuunt *Ceremoniis*, præfer-
tim à nobis provocati. Nam *Ceremonia* ceu *fabula*
quædam vulgo dantur : Cæterum res interim serio
agitur. Nos illos magnificis *Titulis* decoramus eti-
amsi sint sceleratissimi. Hunc *Catholicum* appellantes,
Illum *Serenissimum*, alium *Illustrissimum*, alium *Au-*
gustum, omnes *dilectos Filios*, nominamus : illi vi-
cissim nos *sanctissimos Patres* in suis literis vocant :
& aliquoties ad oscula *pedum* se submittunt : & ubi
non multum negotii vertitur, cedunt nonnunquam
Autoritati nostræ, quo sibi *pietatis* opinionem apud
vulgus parent. Nos illis *Rosas* mittimus *consecradas*,
Tiaras, *Gladios*, & illorum *Dignitatem* maximis
bullis confirmamus : Illi vicissim mittunt *equos*, *mili-*
tes, *pecuniam*, nonnunquam & *Pueros* ; atque ita mu-
ruium (quod ajunt) *muli* scabunt. PE. Si tales
sunt, nondum intelligo quo pacto porueris summos
Reges ad gravissima bella concitare præsertim *ruptis*
tot fœderibus. JUL. Arque si nunc assequi possis
ea quæ dicam, intelliges *ingenium* plusquam *Apo-*
stolicum. PE. Adjuvat equidem quoad potero. JUL.
Illud in primis mihi studio fuit, omniam *Gentium*,
ac præcipue *Principum* ingenia, mores, affectus, opes,
& conatus Pernosse, cui cum quo *conveniat*, cui cum
quo *dissidium* sit : deinde his omnibus ad nostram *com-*
moditatem uti. Principio *Gallos* facile concitavi
in *Venetos* ; quod inter hos intecederet *vetus* atque *anti-*
qua similtas.

Deinde sciebamus eam *gentem* avidam imperii *proro-*
gandi : Et *Veneti* illorum quoque nonnullas *urbes* oc-
cuparant. Itaque *meum* negotium, cum *illorum* ne-
gotio miscui. Tum Imperator, quanquam alioqui non
admodum amicus *Gallo*, tamen quia non erat spes à *Vene-*
tis recipiendi, quæ tenebant (tenebant autem *Urbes* a-
liquot egregias) pro tempore se *huic bello* adjunxit.
Deinde quum non placeret, *Gallos* supra modum cresce-

re (res enim successerat *felicius* quam volebam) *Hispaniarum* etiam Regem in eos extimulavi, primum hominem, non fidei *adamantine*, deinde cujus magnopere *referebat*, utcunque premi *Gallorum* potentiam; cum ob alia multa, tum præcipue, ne quando dititione *Neapolitana* excluderetur: Ad hæc, *Venetos*, tamen si non probarem, *fide* tamen in *Græciam* recepi, ut hos quoque recentis cladis dolore exacerbatos in *Gallos* immitterem. Rursum *Imperatorem*, quem paulo antecum *Gallis* *conjunxeram*, ab illis *disfraxi*: idque partim *pecuniis*, quæ apud hominem *egentem* semper valent plurimum; partim *litteris*, & *nunciis*, renovato veteri in *Gallos* odio, quo vir ille mirum quam semper *flagravit*, etiam si deerat ulciscendi *facultas*. Jam *Anglos* sciebam *genuino* odio esse in *Gallorum* Gentem; atque iis conjunctissimos *Scotos*: Ad hæc; intelligebam Nationem *præferocem*, & belli *cupidam*, idque potissimum *prædandi* spe: tum etiam *superstiosam* aliquantulum, quod longissime absit a *Roma*: Postremo id temporis, *nova* libertate (quæ tandem illis morte *Regis* omnium *severissimi* contigerat) *insolentes*, ac pene *tumultuantes*: ut facile jam possent ad quamvis *insaniam* extimulari. Quodque maxime volebam, Accessit ad *opportunitatem* rerum mearum; *Rex* admodum *adolescens*, vel *puer* potius, & nuper *regno* potius, *ingenio* acri *vividoque*, ac vere *juvenili*, hoc est, inquieto & *bellicoso*; nec *ætate* tantum *ambitiosus*, & ad res non mediocres erectus; Quin jam tum à primis annis huc spectasse dicebatur, ut *Gallos* adoriretur *armis*. Super omnia, *affinis* erat *Hispano Regi*, quem jam ad *arma* traxeram. Hisce rebus omnibus usus sum ad *Ecclesiæ* commoditatem, Ac sexcentis *litteris*, non absque *ingenio* scriptis, tandem involvi *principes* bello omnium gravissimo. Neque vero quemquam cæterorum *intentatum* reliqui, neque Regem *Hungarorum*, neque *Lusitaniam*, neque *Burgundionum*, Regibus parem, *Ducem*. Verum quia ad hos nihil harum rerum attinebat, *perpellere* non quivi; & sciebam, *tumultuantibus* illis, neminem cæterorum *quieturum*. Hi igitur quum suo morem gererent

gererent animo, tamen honestissimum *titulum* acceperunt à nobis, ut quo maiorem *cladem* inferrent populo *Christiano*, hoc religiosius viderentur *Ecclesiam Dei* *protegere*. Atque ut magis admireris vel *ingenium* meum, vel *felicitatem*, belligerabatur id temporis *Hispania* Rex cum *Turcis* incredibili rerum *successu*, maximoque suo *questu* : & tamen illis omnibus omittis, in *Gallum* universas vires convertit. Ad hæc, Imperator non *fœderibus* modo multis, verumetiam *beneficiis* immensis devinctus erat *Gallis*, vel hoc nomine, quod horum sumptu operaque suas in *Italia* Civitates recepisset. Et hic erat quod ageret, nempe ut *sua* tueretur, Jam enim *Patavium* desciverat; & in *Burgundia*, nempe ut *Geldrios* hostes gravissimos (in quos belli suscipiendi fuerat author) à Nepote suo *Burgundionum Principe* depelleret. Et sic effeci, ut, *sui* omittis, *meum* agerent negotium. Cum nulla *Gens* est, apud quam minus valeat *summi Pontificis* *Authoritas*, quam *Anglorum* (id quod protinus liquebit, si quis divi *Thomæ Cantuariensis Episcopi* vitam, ac veterum *Regum* constitutiones evolverit) ea tamen *Gens* alioqui *exactionum* impatientissima, passa est propemodum se *deglubi*. Mirum autem quomodo *sacerdotes* quoque, qui nobis consueverant quicquid possunt *substrahere*, eo adduxerim, ut *Regi* tributum numerarent, haud perpendentes cujusmodi *fenestram* *Regibus* *aperuerint*. Quanquam nec ipsi *Reges* satis animadvertabant, quod *exemplum* induxerint adversus *seipsos*. Nempe ut liceat postea *Ro. Sacrifico* regno movere, quem oderit *principem*. Et Rex adolescens majori etiam *motu* rem aggressus est quam *volebam*, aut quam *jusseram*; tamen si malebam in hanc peccari parte n. Jam vero longum fuerit explicare sigillatim, quibus *artibus* eos *Principes* ad tam periculosum bellum excitarem in *Ghristianos*, quos nullus unquam *Pontifex* vel in *Turcas* potuit excitare. PE. At fieri potest, ut bellorum *incendium* per te suscitatum, universon denique *mundum* corripiat. JUL. Corripiat sane, modo *Romana* sedes *Dignitatem*, & *Possessiones* tueatur suas; Tamen si conatus sum omnem belli *mo-*
lem

dem ab *Italia* in *Barbaros* rejicere: dimicent illi quantum libet, nos *spectabimus*, & fortassis illorum *fruemur* infamia. PE. Pertinent hæc ad *Pastorem* & *Patrem sanctissimum*, & Christi *Vicarium*? JUL. Cur excitant *schisma*? PE. Atqui peccata nonnunquam *ferenda* sunt, si plus malorum à *medela*. Deinde si tu *Concilium* admisisses, non erat locus *schismati*. JUL. Bona verba. Ego sexcenta *bella* malim, quam *Concilium*. Quid si me submovissent à *Pontificio*, veluti *simoniacum*, & *negotiatorem* Pontificii, non *Pontificem*? Quod si omnem *vitam* meam perdidicissent, prodidissentque in *vulgus*? PET. Etiam si *verus Pontifex* esses, tamen satius erat *honori* cedere, quam tantis orbis *Christiani* malis tuam *Dignitatem* ueri. Si modo *Dignitas* est *Episcopatus indigno* commissus, ac ne *commissus* quidem, sed *emptus*, & *arreptus*. Unde illud mihi obiter venit in mentem, te consilio quoddam *divino Gallis* extitisse *pestem*, qui prius *Ecclesia* te *pestem* invexerunt.

JUL. Per triplicem *Coronam* meam juro, perque meos clarissimos *triumphos*, si mihi bi'em moveris, senties & tu vim *Fulii*. PE. O Phreneticum! Verum hæcenus nihil audio, nisi *Ducem*, non *Ecclesiasticum*, sed *Mundanum*, nec *mundanum tantum*, sed *Ethnicum*, Imo *Ethnicis sceleratiorem*. Gloriaris te plurimum potuisse ad *disciendenda bella*, ad *strages hominum excitandas*: Ista *Satana* potestas est non *Pontificis*. Qui Christi *vicarium* se facit, eum oportet ad illius *exemplar* quam proxime accedere: Est in illo *summa potestas*, sed cum *summa bonitate* conjuncta; est *summa sapientia*, sed *simplicissima*. In te potestatis *imaginem* video, cum *summa malitia*, *summaque stultitia* copulata. Quod si *malorum princeps Diabolus*, *vicarium* sibi cupiat subrogare, quæ potius *asciscat*, quam *tui similem*? Dic ubi virum *Apostolicum* egeris? JUL. Quid magis *Apostolicum*, quam augere *Christi Ecclesiam*? PE. Atqui si *Ecclesia* est *populus Christianus*, Christi spiritu *conglutinatus*, subvertisse mihi videris *Ecclesiam*, qui orbem univrsam ad *reterrima bella* concitaris, quo tu *impune* malus & *pestilens*

lens esses. JUL. Nos *Ecclesiam* vocamus *sacras*
ades, *sacerdotes*, & precipue *Curiam Romanam*, meim-
 primis, qui *caput* sum *Ecclesiæ*. PE. At *Christus*
 nos *ministros* fecit, se *caput*: nisi nunc *secundum* eapue
 accreverit, sed quibus tandem *aucta* est *Ecclesiæ*? JUL.
 Nunc ad rem accedis; iraque dicam: Illa olim *famelica* &
pauper *Ecclesiæ*, nunc adeo *floret* *ornamentis* omnibus.
 PE. Quibus? ardore *fidei*? JUL. Obtundis.

PE. Contemptu *mundi*? JUL? Sine me dicere,
veris inquam *ornamentis*, nam istæ *verba* sunt.

PE. Quibus igitur? JUL. *Palatiis* regalibus,
equis & *mulis* pulcherrimis, *famulis*io frequentissimo,
copiis instructissimis, *satellitibus* exquisitissimis.

GE. *Scortis* formosissimis, *lenonibus* obloquentissi-
 mis. JUL. *Auro*, *purpura*, *vestigalibus*: ut nullus
Regum non *humilis* ac *pauper* videatur, si cum *Ro. Pon-*
tificis opibus, strepituque conferatur: nemo tam *ambi-*
tiosus, quin se *vilem* agnoscat; nemo tam *lautus*, quin
 suam condemnet *frugalitatem*: nemo tam *numatus* nec
faneravor, quin nostris invidet *opibus*. Hæc inquam
ornamenta & *tutus* sum, & *auxi*.

PE. Sed dicito mihi: quis omnium primus istis orna-
 mentis & *inquinavit* & *oneravit* *Ecclesiæ*, quam *Christus*
purissimam pariter & *expeditissimam* esse voluit? JUL.
 Quid istud ad rem attinet? Certe, quod est *caput*,
 tenemus, possidemus, fruimur: quanquam aiunt *Con-*
stantinum quondam universam *Imperii* sui *majestatem*
 in *Sylvestrum* *Ro. Pontificem* transfudisse; *Phaleras*,
equos, *currus*, *galeam*, *balteum*, *paludamentum*, *sa-*
tellitium, *enses*, *coronas aureas*, & *auri* quidem *puri-*
ssimi, *exercitus*, *machinas bellicas*, *urbes*, *regna*. PE.
 Et exant istius *munificentiae* certa *monumenta*? JUL.
 Nulla præter *Paleam* unam *Decretis* admixtam. PE.

Fabula fortassis est. JU. Id vel ex *meipso* conjicio. *Palea* nō.
 Quis enim *satus*, tam *magnificum* *imperium* cederet *tas Com-*
vel Patri? sed tamen valde *libet* credere, & *curiosis* hæc *mentum*
refellere conantibus *silentium* magnum nimis indicimus. *quodvis*
 PE. Atqui nihil adhuc audio, nisi *Mundum*. JU. Tu for- *Additissu*
tasse veterem illam *Ecclesiæ* adhuc *somnias*, in qua *ad Decre-*
ta cum *famelicis* aliquot *Episcopis* frigidum sane *Pon- ta Grati-*
sificam ani;

nificem agebas, paupertati, sudori, periculis, ac mille *obnoxius* incommodis : Jam *atas* in *melius* commutavit omnia. *Alia* longe res nunc est Ro. Pontifex. *tu* nomine rituloque duntaxat eras Pontifex. Quid si nunc videres tot *sacras* *edes* Regiis extructas opibus, tot ubique *Sacerdotum* millia, plerosque *cenſu* amplissimo, tot *Episcopos*, armis & opibus, summis pares *Regibus*, tot *splendidissima* *Sacerdotum palatia*; præcipue vero, si *Roma* videas tot purpuratos *Cardinales*, legionibus *famulorum* stipatos, tot equos plusquam *Regios*, tot *mulos* byſſo, auro, gemmis ornatos, aliquot *solcis* etiam *aureis* & *argenteis* calceatos: Jam si *ſummum* Pontificem conſpiceres, ſublimem in *aurea* ſella militum *humeris* vehi; ad manum *motam* paſſim omnes adorantes. Si crepitum audires *bombardarum*, si clangorem *trubarum*, si bombos *elassicorum*, si fulmina *machinarum* videres, si *populi* applauſus, acclamationes, si omnia *tadis* collucentia, si *ſummos* etiam *Principes* ad beatorum oscula *pedum* vix admitti: Si ſpectaſſes Ro. illum *Sacerdotem* pede *coronam* auream imponentem *Imperatori Romano*, qui *Rex* est regum omnium (si quid modo valerent jura ſcripta) quanquam nihil jam obtineret, niſi magni Nominis *umbram*: *Hæc* inquam si vidiffes, audiffetque quid tandem diceret

PE. *Tyrannum* plus quam *mundanum* videre me, *Chriſti hoſtem*, *Eccleſiæ peſtem*, J. U. Secus loquereris, si vel unum meorum *triumphorum* ſpectaſſes, vel eum quo *Bononiæ* ſum invecſus, vel quem egi *Roma* ſubactis *Venciis* egi; vel quo *Bononia* fugiens *Romam* ſum revectus: vel quem hic egi poſtremum, *Gallis* præter omnem ſpem *ſuſis* apud *Ravennam*: si *mannos*, si *caballos*, si *militum* armatorum aciem, si *ducum* ornamenta, si *delectorum ſpectacula* puerorum, si *faces* undique *lucentes*, si *ſerculorum* apparatus, si *pompam* *Episcoporum*, si *Cardinalium faſtum*, si *trophæa*, si *manubias*, si in *cælum* *reboantes* plebis ac militum *acclamationes*, si *plauſu* perſtreptentia omnia, si *lituorum* cantum, *trubarum* tonitrua, *bombardarum* fulmina, *ſparſus* in *populum* *numus*, si me, veluti *Numen* quoddâ, ſublimè *ferri ſpectaſſes* totius *pompæ Caput* & *Auriborem*, tum *Scipiones*, *Emilioſ*

os, Augustos, *sordidos* ac *frugales* dixisses *præ me*. PE. Ohe, satis triumphorum; *gloriosissime* miles, immo illos, licet *Ethnicos*, odio tui, *complector*, qui cæsis tua causa tot *Christianorum* millibus, triumphos agebas *sanctissimus* in Christo Pater, tot legionibus *interitus* author exististi, qui ne unam *animulam*, neque verbo, neque *vita* Christo lucrifeceris. O Paterna viscera, O dignum Christi *Vicarium*, qui semetipsum impendit ut omnes servaret. Tu ut *unum* pestilens defenderes *caput* totius orbis exitium accersisti.

JUL. Ista loqueris, quod inideas *gloriæ* nostræ, dum perspicis quam *humilis* fuerit tuus *Episcopatus* cum *nostro* collatus. PE. Audes impudens *tuam* gloriam cum *mea* conferre? Tametsi *mea* gloria, *Christi* gloria est, non *mea*. Primum omnium si mihi das Christum *optimum* esse, *verumque* principem Ecclesiæ, ipse mihi *claves* regni dedit, ipse pascendas *oves* commisit, ipse *meam* *fidem* suo *præconio* approbavit: te *pecunia*, te *studia* mortalium, te *fraudes* fecere *Pontificem*, si modo *pontifex* is appellandus est. Ego tot *animarum* millia Christo lucrifeci: tu rot in *exitium* traxisti: Ego *Romam* antea *Gentilem*, primus *Christum* docui: ru *Christiana* jam *Gentilitatis* exististi *magister*, Ego vel *Umbra* corporis sanabam *agros*, liberabam a *dæmonio* vexatos, ad *vitam* revocavi *defunctos*, & quacunque incederem *beneficiis* implebam omnia. Quid simile tui habuere *triumphi*? Poteram verbo quem voluissem tradere *Satanæ*: & quantum potuerim, experta est *Sapphira* cum suo *marito*, Tamen quicquid habebam *Potestatis*, in *utilitatem* omnium consumpsi. Tu omnibus *inutilis*, si quid *poteras*, immo, & quod non *poteras*, ad publicam orbis *perniciem* vertisti, JUL. Demiror, cur in catalogo *gloriarum* tuarum non *hæc* etiam addis, *pauperiem*, *vigilias*, *sudores*, *tribunalia*, *carceres*, *vincula*, *probra*, *plagas*, *cruces* denique.

PE. Recte admones, Nam *istis* de rebus *justius* gloriabor, quam de *miraculis*: *horum* nomine Christus nos *jussit* *gaudere* & *exultare*; *horum* nomine nos *beatos* vocavit. Ita *Paulus*, collega quondam meus, cum sua jactat *facinora*, non commemorat *urbes ar-*
mis

mis expugnatas, non legiones ferro castas, non orbis
Principes ad bella concitatos, non fastus Tyrannicos,
nausfragia, vincula, flagra, pericula, insidias: hic est tri-
umphus, vere Apostolicus, hæc est gloria Christiani
Ducis: Jactat ille quos ab impietate retraxerit, non
quot ducatorum millia congesserit. Denique nos cum
Christo perpetuum jam agentes triumphum laudibus pro-
sequuntur & mali: Te nemo non execrabitur, nili ve-
rui similis, vel adulator. JUL. Rem inauditam au-
dio. PET. Credo: nam quæ tibi fuisset quum Evan-
gelicas evolvere literas, Pauli measque Epistolas lecti-
tarè, tot legationibus, tot fœderibus, tot rationibus, tot
triumphis occupato? At ceteræ quidem Artes om-
nes animum desiderant sordidis vacuum curis: Christi-
vero disciplina, pectus requirit ab omni contagio terre,
næ solitudinis purgatissimum. Nec enim tantus Ma-
gistèr è cælo descendit in terras, ut facilem aliquam,
aut vulgarem Philosophiam traderet mortalibus. Non
obliosa, neque secunda professio est, esse Christianum:
voluptates omnes ceu venenum aspernari, Divitias pe-
rinde ut lutum calcare, vitam pro nihilo ducere, Hæc
est Christiani hominis professio. Hæc quoniam in-
toleranda videntur, iis qui non Christi spiritu aguntur,
ad inania quædam vocabula merasque Ceremonias de-
flectunt, & factitio capiti Christi, factitium addunt cor-
pus. JUL. Quid tandem mihi boni reliquum facis,
si me nutrimis exuis, Si Regno spoliās, si nudas fanore,
si voluptatibus abdicās, si vita denique prives? PE-
Quin tu igitur ipsum Christum infelicem pronuncias,
qui, cum esset omnium summus, ludibrium factus
est omnium: in paupertate, sudoribus; jeuniis, in
fame vitam omnem peregit: denique morte omnium
probratissima defunctus est. JUL. Inveniet fortasse
qui laudet, qui imitetur, neminem, his sanè tempo-
ribus. PE. Atquæ hoc ipsum denique laudare est
imitari. Quanquam Christus non orbat suos bonis,
sed pro falsis bonis, veris, & æternis locupletat; at non
locupletat nisi prius omnibus hujus mundi bonis ab-
dicatos ac repurgatos. Ut ipse totus erat cælestis ita
corpus suum, hoc est, Ecclesiæ sui simillimam esse
voluit.

à mundi contagiis alienissimam. Alioqui qui pos-
 set esse *idem* cum illo, qui sedet in *cælis*, si *terrenis*
 adhuc *facibus immergatur*? Verum ubi fuerit ex-
 cussus ab omnibus mundi commodis, atque etiam
 quod amplius est, *affectibus*: Tum denique Christus
 suas explicat *opes*, pro relictis *mellis* immo
 multa *aleæ* tinctis voluptatibus, *cælestium* gau-
 diorum *gustum* impertit, pro relictis opibus, longe
præstantiores elargitur. JUL. Quas obsecro? PE. Ni-
 tu *vulgares* opes putas, *Prophecie* donum, donum
Scientiæ, donum *Miraculorum*: Nisi *vilem* putas
Christum ipsum, quem quisquis habet, in ipso *possidet*
 omnia: Postremo, nisi nos hic *pauperem* agere *vitam*
 puras. Ita quo quisque in mundo est *afficior* hoc u-
 berius *deliciatur* in Christo: quo in mundo *pauperior*,
 hoc in Christo *locupletior*: quo in mundo *dejectior*,
 hoc in illo *sublimior* & *honoratior*: quo minus vivit in
 mundo, hoc *magis* vivit in Christo. Verum cum to-
 tum *corpus* suum purissimum esse voluit Christus, tum
 præcipue *ministros*, hoc est *Episcopos*, & inter hos, quo
 quisq; *major* est, hoc sit. Christo *similior*, & ab omnibus
 mundi commodis *expeditior* & *exoneratior*: Nunc con-
 tra video, eum qui Christo *proximus*, atque adeo *par*
 haberi vult, omnium maxime rebus sordidissimis *im-*
mersum, pecuniis, ditionibus, copiis, bellis, fœderibus,
 ut ne quid interim de *vitiis* dicam. Et postea cum
 sis *alienissimus* à Christo, Christi tamen *titulo* ad tuam
 abuteris *superbiam*: & illius *prætextu*, qui Regnum
 mundi despexit, *mundanum* Tyrannum agis: & *verus*
 Christi *hostis*, exigis *honorem* Christo *debitum*: *Benedi-*
cis alijs, ipse *maledictus*: *Aperis* alijs *cælum*, unde
 ipse *procul exclusus* es: *Consecras* exsecratus: *Excom-*
municas, cui nihil est cum sanctis *commune*. Quid
 enim inter te & *Turcarum* interest *Lucem*, nisi quod
 tu Christi *vocabulum* prætexis? Certe *mens* eadem, con-
 similes *vite* sordes, Tu *major* orbis *pestis*. JUL. At
 ego cupiebam *Ecclesiam* omnibus *bonis* exornatam: Et
 Aristotelem ajunt *tres bonorum ordines* constituere; quo-
 rum quædam sunt *fortune*, quædam *corporis*, quædam
animi: Itaque nolebam bonorum *ordinem* invertere

A *fortune* bonis coepi; fortasse paulatim ad *animi* bona venturus; nisi *præmatura* mors terris me eripuisset. PE. *Præmatura* sane; nempe *septuagenarium*: quanquam quid opus erat aquam igni miscere? JUL. Atqui si *desunt* ista commoda, vulgus nos non *pili* faceret. Quin nunc quoque *metuunt* & *oderunt*. Atque ita tota *respub.* Christiana *collaberetur*, ni contra vim inimicorum sese *tueri* queat. PE. Imo si Christianorum *vulgus* conspiceret in te *veras* Christi *doles*; si nempe vitæ *sanctimoniam*, *sacram* doctrinam, *charitatem* *flagrantem*, *prophetiam*, *virtutes*: hoc te magis *suspiceret*; quo à mundi commodis intelligeret *mundiorem*. Et Christiana *respub.* latius *floreret*; si *puritæ* vitæ, si *contemptu* voluptatum, divitiarum, imperii, mortis, *gentilibus* esset *admiranda*. Nane non solum contracta est in *angustam*; verum etiam, si diligentius excutias, plerosque nomine duntaxat invenies *Christianos*. Quæso te, non reputabas tecum, cum esses *summus* Ecclesiæ *Pastor*, quibus modis *nata* esset *Ecclesiâ*, quibus *aucta*, quibus *constabilita*? Num *bellis*, num *opibus*, num *equis*? Imo *patientia*, *sanguine* martyrum & nostro, *carceribus*, *flagris*. Tu Ecclesiam dicis *auctam*, cum humana *ditione* onerati sunt illius *ministri*: *Ornatam* vocas, cum mundi muneribus ac deliciis *inquinatur*; *Defensam* appellas, cum pro sacerdotum *peculio* mundus universus *bellis* perniciosissimis *confiscatur*: *Florentem* dicis, cum mundi voluptatibus *ebria* est: *Tranquillam*, cum, nemine reclamante, *divitiis*, imo *vinis* fruitur. Atqui his *bracteis* titulis *Principibus* imposuisti: qui, te præceptore docti, magna sua *latrocinia* ac furiosos *constitutos*, Christi *defensionem* vocant.

JUL. Atqui ista nunquam antehac audivi. PE. Quid igitur *docebant* te *concionatores*? JUL. Ab illis quidem nihil nisi meras *laudes* audiebam, *phaleratis* verbis mea *præconia* detrahebant, me *Jovem* fulmine concutientem omnia, me verum quoddam *Numen* esse prædicabant, publicam orbis *salutem*: aliaque id genus permulta. PE. Nec mirum sane, nullum ex-

tituisse qui te *condiret*: cum tu *sal* esse *insulsus* & *fau-*

taus

tuus. Nam id proprium *Apostolici* viri munus, allos
 docere Christum, idque purissime. JUL. Non aperi-
 ris igitur? PET. Cuius porius quam tui *pesti*. Nam
 tibi quidem omnes *excommunicati* sumus. Sed, vis
 consilium non malum? habes *manum* hominum stre-
 nuorum: habes *pecuniam* immensam: es ipse bonus
adificator: extrue tibi novum aliquem *paradisum*, sed
 probe munitum; ne possit à *cacodemonibus* expugnari.
 JUL. Imo faciam quod me *dignum* est: operiar men-
 ses aliquot: & *austis* copiis meis, vi *deturbato* vos illinc;
 nisi in *deditionem* venietis. Neque enim dubito quin
 brevi sint ad me è bellorum stragibus LX hominum mil-
 lia perventura. "Iraque si *Sapi*, Petre, *aperias* nunc
 "ultimum monenti. PE. Multum sanè tua debe-
 "mus *Clementia* (qua non admodum *inclavisti* in
 "Terris) *fulguranti* toties antequam *fulmines*, monenti
 "priusquam *ferias*: Ego vero suaderem (si me audis)
 "ut isti, quem *minaris* Exercitui *Ducem* (quantivis re-
 "dimendum) præficeres *Hildebrandum*, Magum illum
 "Celeberrimum Antecessorem tuum; Nam Vi nulla,
 "nisi *Magica*, aperietur tibi *Porta Caeli*; *pater atri*
 "janua *Disis*. JUL. *Hildebrandus* ille quem lo-
 "queris (cætera sive *Albus* fuit, sive *Ater*) Pontifex fuit
 "Optimus, & de Ecclesia *Romana* præclare *meritus*.
 "PET. Ego tamen in *Caelis* eum nusquam reperio:
 "num tecum est ad *Portam*? JUL. Intellego, quod
 "non sit multis tecum Colloquendum: nam aut tu
 "non es *Petrus*, aut ignoras, qui sis *Julius Secundus*.
 "Egon, ut tu me quasi *nihili* Hominem tractites".
 "Vale. Sed ad tempus, *brevi* reduce me *Capiis* om-
 "nibus expecta. PE. Nempe sic solitum *Valedicere*
 "impurum *Spiritum* prænunciavit in evangelio *Sal-*
 "vator. Sed ehodum *Julii secunde*, antequam hinc
 "in imum (quo abis) *Barathrum* præcipitere: dic pati-
 "cis, & serio (nam hætenus facetus mihi *Histrion* vi-
 "deris;) unquamne te vel per Somnium *Spes* iussit
 "ulla ingrediendi *Cælum*? JUL. Imo nulla un-
 "quam incessit animum *Dubitatio*; Nam cur quæ-
 "so *occludi* mihi *Cælum* posse sperarem, qui tibi apud
 "Caelites agenti, fuerim *Successor*? Nonne Pontifex
 "Roma-

Romanus Hares est Petro ex ipso Asse? PE. Quin
 neque in ima Cera. Non tu Petro succedis, sed
 Simoni; non Apostolo, sed Mago; quid mihi tecum
 magis communis est, quam cum Fulio illo Cesare,
 olim etiam Summo Pontifice? JUL. Successo-
 rem omnes agnoscunt, & qui possim tibi succede-
 re nisi in Sede? quæ autem nunc relicta mihi Sedes
 est à te derivanda, nisi Portam aperias? In Bar-
 thrum forrasse, quod minitaris, Sedem vis esse A-
 postolicam? PET. Sufficit esse Fulianam, & Pseu-
 do-Apostolico non indignam. Interim tu videris ar-
 gute mecum Philosophari, quasi Dialectice non
 ignarus. JUL. Noris nos, non usque adeo Bar-
 di sumus. PET. De Eruditione tua jam ante
 ex Ore tuo, plus satis audivimus; Neque tamen
 defuere tibi Litera, quando in Charta quadam
 Bullata pro Fiat subscriberes Fiat. JUL. Qua-
 si vero minutias Grammaticorum curare deceat Pon-
 tificem Romanum? Interim non hoc subscriptum est
 ex Cathedra. Quod sane vehementer doleo, sic enim
 Nemo cuiusunque Ordinis, Status aut Dignitatis,
 etià Regiæ, contraire, contrascribere, aut contrahere
 præsumsit, quin noverit se indignationem Omnipoten-
 tis Dei incursum. PE. Consulto omisisti,
 Indignationem Sanctorum quoque Pauli & Petri
 Apostolorum, in Formula ista, uti fertur, vibrari
 solitam; Ista enim plusquam Bruta Fulmina pro
 animi Libidine, & furiali Impetu præjicere, nunquam
 te ipsi docuimus. Tu vero (ut ad Institutum redea-
 mus) qualem tibi fingebas Cælum esse Locum? aut
 quomodo tempus ibi fallendum putabas, si in Cali-
 tum (quod impossibile est) Chorum excipetere? JUL.
 De Loco rogas? Cælum putabam (ut insuper quic-
 quid uspiam est Loci) Pontifici Romano pervium;
 nec velim te nimis sollicitum esse de Tempore meo
 illic transigendo. Nunquam mihi Tempus otiosa Merce
 est, nisi quod hic, ut video, tecum Sermocinan-
 do perdam; sed quæ, quæso, causa Dubii? PE. Omni-
 um sanè gravissima; nam hic prorsus in alieno lan-
 guesceres Elemento, istarum profecto Rerum nihil
 quic-

" quicquam reperturus, quæ re totum habuerunt in
 " Terris. JUL: Quî sic obsecro? PE. Etiam-
 " num rogas? Cum Consummatis hic Justorum Spi-
 " ritibus (non tui Calendarii Sanctis) pura ineunda
 " Conversatio; Sanctum hic cum beatis Angelis inter-
 " cedit commercium: Ineffabile super omnia cum
 " Deo, & Christo ejas, hic Consortium colitur; Ex
 " hisce denique omnibus defacata hic prorsus per-
 " cipiendæ Voluptates, purissima veniunt perfruenta
 " Gaudia. Gaudia ramen iis quibus parantur (iis
 " verò universim omnibus perquam accuratissime) Con-
 " sone solum & accommoda; sincera scil. Sanctimo-
 " nia imbutis, non prorsus reipsa impiis, licet mani-
 " forte Sanctitatis titulo ornatis. Quinimo fac a-
 " liis, Sceleratis nimirum, tuique præsertim similibus,
 " concessa; tantum profecto abessent ab Animis divi-
 " na inde Laetitia perfusis, ut in Tormenta istis pluf-
 " quam Tartarea, Cœlestia etiam ipsa verterentur
 " Gaudia: cum Amoris basin, & delectationis, sentia-
 " mus Similitudinem; Adversam rerum Indolem, O-
 " dii, & Angoris, experiamur Fundamentum: Nul-
 " læ, è regione, hic Locî evertenda sunt Respublica,
 " nulli Principes sub pedibus Conculcandi, nulli Ho-
 " stium Sternendi exercitus; Splendidi nulli de stratis
 " hostibus adornandi Triumphi; Fideles Christi Con-
 " fessores (chara Deo capita) nulli sub Hæreseos præ-
 " textu ad Sanguinem usque Cademque persequendi;
 " Nullus, cui infideat, Pontifici Romano erectus Thro-
 " nus; nedum purpurati Thronum quaquaversum cir-
 " cumfusi Cardinales; Nulli Canonista; qui te (in-
 " carnatum modo Diabolum) Dominum Deum su-
 " um Cælum etiam constituerent ipsi, & colerent, cul-
 " tumque Divino nihilo minorem ab aliis præstan-
 " dum exposerent; Fiscus nullus papalus, quo mi e-
 " re emunda malis artibus Ecclesia omnes undique
 " confluerent Divitia; Nulli Ludi Scenici, Theatrici;
 " nulla Spectaculi pompa; nulla aut Gula aut E-
 " brietate Genii Indulgentia; Scorta, Cinadi, Gane-
 " ones nulli; nullus Libidinis Arbiter, nullus Mi-
 " nister; Istarum denique obscenarum nullæ Volup-
 " ta-

" *tatum* in quarum *Luto* tu, qui totus *Lutum* es &
 " *Sordes*, improbè (si quis alius) expertus, probe nosti
 " *voluntantes* planè & demersos *Universalis* qui se dici
 " volunt *Ecclesia* Episcopos. GE. Si ira res habet,
 " mea quidem sententia confestim abeamus; nosti e-
 " nim te *aliis* rebus (utpote minime *assuetum*) minime
 " *delectari*. PE. Tace *Genie*, nondum tuæ sunt
 " *verborum* vices. GE. Mox erunt. PET. Sed
 " nonne hoc tibi totum prædixeram *Sacra* Scriptura?
 " JUL. Quam mihi loqueris *Sacram* Scripturam?
 " PE. *Canonicam*. JUL. *Decretorum* nempe, &
 " *Decretalium* intelligis putò. PET. Vah nugas!
 " imo *illum* dictante *Spiritu Sancto* exaratam. JUL
 " Oh! *Biblia* quæ vocant. (nam ego nunquam de
 " *facie* novi.) Cerrè odio *mei* mox, credo, transibis in
 " castra *Hæreticorum*; sic enim loqui amabant *Leonistæ*;
 " amantque, si qui nunc dierum sunt parum *Catholici*.
 " Nunquam ego placide ferebam istos *Bibliſtas*; neque
 " vel ex *Commodo*, vel *Dignitate* Sedis est *Apostolica*
 " (quod miror nescire *Petrum*) istos quoquo modo
 " *tolerare*. Sed quousque finis me hic ad *Portam* in pe-
 " dum meorum (quos etiam *Reges* exosculati sunt)
 " *digitis* frigidere? PET. An ergo *friges*? Abeas itaque
 " non ad *silitia* tua Regna *pitiosque* purgatorii ignes,
 " unde *profucata*, nescio qua, potentia *Plenitudine*, ad
 " libitum te *liberandi* (iussu tories *aliis*) temet ran-
 " dem *ipsum* vana *spe* ludas; Sed ad *verum* abeas, ater-
 " numque ignem tibi cum *Diabolo* & *Angelis* ejus pa-
 " ratum: jam *caleſces plus satis*. GE. *Conclamatum* est,
 " uti vides, quid hic amplius moras ducimus? Nam in-
 " nuit mihi jam pridem meus *Imperator*, & *Baculum*
 " mover. Jam meæ sunt *loquendi*, *agendique* etiam vi-
 " ces. JUL. *Male*, *Pessime* *Genie* quo trahis *Julium*?
 " Si fas effet redire *Romam* (imo si ad *Sedem* modo
 " & *Porphyriticam*) ut ego te *Diris* omnibus *devoverem*
 " etiam (non obstante *Petro*) sub *Annulo Piscatoris*?
 " quin & omnes, contra te *Principes Catholicos* (dict-
 " um factum) concitarem. GEN. Bene equidem habet
 " quod *furiſo* tibi nunc primum deſit *Gladius*. JUL.
 " *Julio* vis inferitur, *Julio Papa Secundo*; Nemon? in
 " *Auxilium*

" Auxilium? *Genium Mille Annorum Indulgentias*
 " *ex Plenitudine Apostolica* omnibus, & Singulis,
 " qui — GEN. Vah, ut nunc *deliras* Miser! fabu-
 " losas *Purgatorii* poenas aliis *laxandas* tuæ, à diris
 " *imi Tartari* cruciatibus, Redempcionis pretium polli-
 " cens! Viden, vero *furvos* istos in propinquo obviam
 " venientes *familios*? JVL. *Cacodæmonas* proculdubio;
 " Oh! succurrite, succurrite, — GEN. En vo-
 " bis, qui *vester* est, *Fulium Secundum Pontificem*
 " *Romanum*.

Ad JULIUM.

Miraris clusum, Fuli tibi Maxime, Cælum?
Projetas Claves en Tyberinus habet.
O quantum Gladio, Clavis nunc præstat, acuto,
Et, Piscatoris Penula trita, Sago!

Epilogus Vetus; (pro quo nos substituímus, quem
jam habes, novum: lunulis prænotatum.)

PE. O Pestem! O miseram Ecclesiam! Sed heus Geni-
 e; nam tecum magis liber confabulari, quam cum isto
 deterrimo Monstro. GE. Quid est? PE. Suntne istius-
 modi cæteri quoque Episcopi? GE. Bona pars hujus
 est farinæ; verum hic omnium Antesignanus. PE. Tu
 videlicet Hominem ad tot excitasti Flagitia. GE. Ego?
 Minime: imo adeò præcurrebat, ut ipse vix alis adjunctus
 assequi possem. PE. Sane non miror si huc tam pau-
 ci adveniant, cum hujusmodi Pestes Ecclesiæ Guber-
 naculis assideant: quandoquidem Vulgum utcumque
 Sanabilem esse, vel hinc conjicio, quod ob solum Pon-
 tificis Titulum tam Spurcæ Cloacæ desert Honorem.
 GE. Rem ipsam dicis: Sed jam dudum innuit mihi me-
 us Imperator, & Baculum movit. itaque Vale.

Hoc Tetrastichon *Buchanano* alii ;

alii *Conrado Grebelio*, tribuunt.

*Genua cui patrem Genetricem Græcia, partum
Littus & unda dedit, hic Bonus esse potest ?
Fallaces Ligures, mendax est Græcia, Ponto
Nulla fides; hac tu, singula, solus habes.*

Carmen isthoc *Iambicum* adjectum
erāt à hinc *Dialogi* cum veteri
Epologo prodeuntis.

*Julius obit, Cælitum petit, nanciscitur
Petrum; ut clues? summus ego sum, inquit, Pontifex?
Apagethi; hic nullus fluvius, haud pontibus
Quicquam est opus. Abiit, recepit se in domos
Plutonicas: hinc obvius factus Charon,
Quotendis, insit, quis, aut quod nomen tibi ?
Hec Julius. Ego Pontifex (ut antea hac.)
Siccine ? facessas hinc citius, neque enim feram
Fluminibus infernis novos pontes strui;
Sic pensitari consuetum perdere
Naulum? recede, Coccyto aut immergitor.
Quid faciat, aut quæ se recondat pergula.
Vesana sanctitas ? polo arceri hostile,
Erebiq; furvis insulis excludier.
Ignota priscis, & reperta nullibi,
Animi dubius, invisa confinxit loca,
Illique Purgatorio nomen dedit.*

F I N I S.

JANI ALEXANDRI FERRARII,
Cœnobitæ Augustiniani,
E U C L I D E S
C A T H O L I C V S,

S I V E
DEMONSTRATIO ROMANÆ FIDEI,
ex primis, certis, & evidentibus principiis,
Mathematica methodo, & connexis con-
tinua serie propositionibus, deducta.

Ad
Reverendissimos Viros,
ADRIANUM & PETRUM
DE W A L E N B U R C H.

Ridenti dicere Verum,
Quid vetat? —

[*Joannes Ludovicus Fabricius*]



OXONII.
MDCLXXX.

Bm Ct.

(12), 768.